

Ünal Türkoğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.05.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adı Konmamış Aşk

Ben adı konmamış
aşkın kurbanıyım
sense elinde satırın
kırk parçaya bölecek kasabım
öyle cesur öyle pervasızsın ki
nasıl ateş saçıyor gözlerin
vurduğun her darbeye rağmen
hala ayaktayım
susacağım, susacağım
elbet bir gün adımı bile duymayacaksın
kayıp kentin kayıp sokaklarında
illegal aşkın kurbanı diye
gazetelere ilanımı vereceksin
hiç bilmediğim sevginin...
oysa kayıp şehirde yalnız değilim
çok geç olsa da anlayacaksın
senide alıp gittiğimi...
sendeki bensizlikle baş başa kalınca
ağlayacaksın pişmanlıkla
geç kaldığını anladığında
hakkını ver, hakkını
anlamı kalmayan aşkın
biz olmayı bilmedin
unutmasını bil.

Ünal Türkoğlu

Ah! Bu Kentin Sokakları

Ah! bu kentin sokakları
Yitik aşkların
Karmakarışık hayatların
Tek sorumlusu sensin

Hangi sevgiliye kol gerip
Hangi sevgiye yataklık ettin
Tek suçlusu sensin
Yaşatmadığın aşkların

Suskunluğun oyun bozanı
Kavgaların çığırtkanı
Tek suçlusu sensin
Yaralı bıraktığın mazinin

Aşk ekilse caddelerine
Yağmur suları ile sulansa
Yinede yeşertmediğin aşkların
Tek suçlusu sensin

Aşk girse sokaklarına
Sarsa bahar kokusu dört bir yanı
Beddua değildir sana yapılan dua
Ah! bu kentin sokakları

Ünal Türkoğlu

Ayrılık Busesi

Martın yirmi ikisi
Günlerden cumartesi
Yani ayrılığın ertesi
Beklemek ne zordu
Buluşma saati 3'ü
Asil endamınla yolları süslerken
işte bu kadındı,
Uğruna ölünesi.

Gökyüzü masmavi.
Güneş, toprağa ilanı aşk.
Gelinciklerse süslenmiş.
Tabiat kararlı,
Yaşanacak bugün aşk.

Birde bize baktım.
Ellerin soğuk,
Gözlerinse uzakta.
Güneşin olmak istedim
ellerini ısıtabilmek için.
Gözün olmak istedim,
beni görebilmen için.

Yaşadığımız mevsim İlbahar
Sen yaşatıyordun sonbahar
Şimdiye kadar olmalıydım
Ayağının dibine düşen kuru dal

Sevgim dur durak bilmiyor
Yorulsa da hep sana koşuyor
Vursan da yüreğine kelepçe
demir attım bu limanda.

İçimi yakan, ne zaman!
Ne, benden uzak olman
Senle, sensiz olabilmek yok mu?
Bilsem ki, sonu mutluluk...
Yüreğime attığın çiziklere
Aşkın bahşisi deyip,
Gülerdim kahkahayla.

Beklerken geçmeyen,
Senle akıp gidiveren,
Aşkımıza tek engel,
Belki de Zaman...!

Yine geldi, ayrılık vakti.
Zordu senden, sensizken bile ayrılmak
Vuslatı bir başka sensizliğe bırakarak
Ayrılırken bir buse,
Beklemeli miyim umutsuzca?

Ünal Türkoğlu

Bir Adam

Yaşamın kıyısından sokulan bir adam
Usul usul kayıverse hayata
Hiç düşünmeden sokulurverse
Benliğine işleyen dumanı üfleyerek
Gece zifire boyansa
Görmese kimse kimseyi
Yalnız bedenlerin sıcaklığı hissedilebilse
Uyansa düş sandığı gerçeğe
Gökkuşağı kadar iç içe girmiş
Sarsılmaz bir inançla
Yeniden başlasa hayata
Son gece, son gecesi olmasa
Yitik hayatlara bir adam
verilmese bu son olsa
Dağılsa üstündeki kara bulutlar
Ülküye adanmış bir hayat
Yeniden özgürce yaşayabilse
özgür ülkenin özgür topraklarında
Yaşasa kırlarını, çiçeklerini
Çekse içine mutluluğun havasını
Görebilse masmavi gökyüzünü
Ödemese özgürlüğe bir bedel
Gecenin karanlığında
Bedeni al renge boyanıp
Sabahı göremeyen bir adam

Ünal Türkoğlu

Özgür Aşk

Özgürüm olabildiğine
Unutulmaz sandığım
Kanla adını kalbime yazdığım
Seni siliyorum aklımdan
Ruhumdan, bedenimden
Adını anmıyorum
Gecelerimi süslemiyorsun
Hayallerimde yüzün yok artık
Aşkına parya ben,
Anladım, hisler aldatmaca
Aşklarsa yalan
Uzaklara özgürlüğe
Kaçıyorum senden
Mananın anlamsız olduğu yerde
Dönerim meydanlara
Aşk, bal yapmaksam
Bir çiçek yetmez
Binlerce çiçeğe konarım ben

Ünal Türkoğlu

Sessizce Geldiğin Gündür

Dilinle söylemesende,
gözlerinle konuşarak
çaresiz yalın halinle
Şusarak çok şey anlattığın bugün,
Bana sessizce geldiğin gündür.

Ünal Türkoğlu

Sussun Ağlayan Yüreğim

Dönülmez sevdanın eşiğindeyim
Ne bir adım yaklaşıyorsun
Ne bir adım gidebiliyorum
İlk senle tattığım duygunun
Sonsuz elemli bekçisiyim
Bir bahanem olsun
Senden kaçıp uzaklaşabilmek için
Ya içeri çağır beni
Ya da giyotine koy boynumu
Düşün yerlere
Bakmasın gözlerim sana
Sussun ağlayan yüreğim
Dönüp yüzüme bakma bir kez olsun
Mutsuzluğuma çare olmayan kadın

Ünal Türkoğlu

14 Şubat Vuslatın Günü

Bugün 14 şubat yüreğimin günü
Yani sevgililer günü
Ve sen yoksun
Hiç olmamış kadar hasretindeyim

Bu günün anısına bir taş koydum
Taşlanmaya yüz tutmuş yüreğime
Vuslat karışmışsa toza, çamura
Sevmeler unutulur bir sonra ki 14 şubata

Gecenin rengi kadar umut taşıyorsan
Sevdanın çeşmesi buz tutmuş akmıyorsa
Gelmeyecek biliyorum vuslatın saati
Hiç 14 şubatım olmayacak, gelişinin olmayacağı gibi

Anlamsızdı yüreğimden kaçışın
Zaman gelip geçecek, aklın yorulacak
Bırakacaksın sevda yükünü taşımayı
Başını yastığa koyunca anılar canlansa da
Uyanacaksın demir attığın limanlarda
Vuslatın ne vakti vardır ne zamanı
Yakıyorsa aşkın ateşi vuslattır bunun adı

İnan suçlamıyorum seni yar!
Zordur aşkı bilip bir ömür boyu
Vuslatsız günlerde aşkı taşımak
Kolay olanı aşktan kaçmaktır
Zor olanı ateş olup yanarak vuslata koşmaktır
Zor olanı 14 şubatta vuslata ermektir

14 şubatlar gelir
Vuslat gelmez
Gün olur aşk ölür
Vuslat hayal olur
Ve sevgililer, sevgisiz ölür

Ünal Türkoğlu

Acıları Tattık

Ağlamak acılarımı dindirmiyor
Yüreğimde ki yangını söndürmüyor
Acılarım her gün katlanıyor da
Bu yürek seni bir an olsun unutmuyor

Gittin de yerinden yurdundan uzaklara
Sanma ki aşkımız zamana yenilecek
Bu sevda ne darbelere dayandı
Ne hain savaşlar kaybetti de
Yıkılmadı, yüreğimizde dağ kadar büyüttük

Aşkı tattık, zevki unuttuk
Kölesi olmadık yalan aşkların
Hiç kurulup oturmadık,
sevgisizliğin sofrasına
Belki kuruydu ekmeğimiz, aşımız
Ama onurumuzu, şerefimizi katık yapıp yemedik

Geceler, gündüze kavuşuyor
Kuru dallar çiçeklerle süsleniyor
Günler ayları, aylar yılları kovalıyor da
Bu yürek, bir gün döneceksin diye seni bekliyor

Ünal Türkoğlu

Adam Gibi Severim

Bu kez yüreğim değil
Her yanım kanıyor
Gözlerimden yağ değil
Kan akıyor

İsyankar etme ya rabbim
Bir kuluna kapılıp gittim
Beni en iyi sen anlarsın
Sevdim mi adam gibi severim

Kavuşmak yazılmadı ise kaderime
Çile çektirme yeter bu canıma
Ben kendimden vazgeçmeye hazırımda
Vuslattan nasıl vazgeçerim?

Ünal Türkoğlu

Adam Olacaksın!

Adam olacaksın!
Adam gibi sevecek, adam gibi sevileceksin.
Sevmeyi bilmiyorsan, sevgi sofrasına oturmayacaksın ki,
adamlığından bir şey kaybetmeyesin.
Bu uğurda yürümek zor gelmeyecek,
bazen yolunu kaybedeceksin ama korkmayacaksın,
bazen düşeceksin ama ağlamayacaksın.
Tekrar tekrar kalkıp hiç düşmemişçesine,
dimdik yürümeye devam edeceksin.
Bir şeyi asla unutmayacaksın;
seni sevmeyeni, sende asla sevmeyeceksin.
Yüreğine acı verse de,
aşkına kurşun sıkmasını bilecek kadar adam olacaksın.
Adam olacaksın ki,
adam gibi adam olduğunda seni hiç bir acı yıkmasın.

Ünal Türkoğlu

Adı Sensin

Bulutlar gökyüzüne
Adını yazdığında
Güneşin ışıltısıyla
Yeryüzüne inen suretin, Adı sensin

Yıkımın eşiğinde bir adam
Umutsuzca beklerken
Sense rıhtımda kaçmaya hazırsan
Kara vicdanlı zalimin, Adı sensin

Özleminin dayanılmazlığında
Rüzgâr ta oralardan-uzaklardan
Bir kadın kokusu getiriyorsa
Ve bir hayalin gölgesinde
Yaşanıyorsa aşk, yalanın Adı sensin

Ayrılık saatinin henüz başı
Hasret akşamları erken çökmüş meğer
Vefasızlığın kara gölgesi indi-inecek
Meyhaneler köşe başlarını tutmuş
Bense öksüz sevdanın tenhasındaysam bir başıma
Yalnızlığımın, Adı sensin

Olsun, Olsun be!
Benim sığınağında meyhaneler olsun
Bu izbe mekânın her santimine
Katran karası ihanet gölgesini vururken
Ayımalıyım üç-beş kadehten sonra
Arıyorsam kendimi, bunun Adı sensin

Selam olsun, selam olsun!
Sensiz doğan güneşe,
Sensiz açan tomurcuğa,
Sensiz alacağım her nefese,
Seni düşünmeden,
Seni sevmeden,
Seni yaşamadan,
Gececek her güne,
Her saate,
Her dakikaya,
Her saniyeye,
Her an' a Merhaba!

Ünal Türkoğlu

Affet Beni Gitmem Gerekıyor

Son sözüm sana değil elbet
Beni takip eden gölgelerle konuşuyorum
Sensizliğin ilk adımlarını atarken yavaş yavaş
Son kez düşünüyorum, seni

Yürüyüp gitmem gerekıyor
Gözyaşlarımın üstüne basa basa
Bir kez dönüp bakarsam
Gidemem, çakılır kalırım

Hani hiç ayrılmayacağız demiştik
Bak şimdi gidiyorum
Geçmişü yüreğimden kazımak istercesine
Ela kurşunlarına bir kez daha vurulmadan gitmeliyim, gidiyorum

Bir zamanlar ölürcesine
Seni çok sevmişte olsam
Hiç aldırmadan, hiç sevmemiş gibi
İşte bugün gidiyorum

Bilmem hatırlıyor musun?
Hani yeminimiz vardı; ayrılık yok diye
Şimşekler, yıldırımlar, kasırgalar şahidimizdi;
Şenin üstüne, benim üstüme
Gidiyorum artık, andımızı, ahdimizi çiğneye çiğneye

Affet beni, artık gitmem gerekıyor
Ağlıyor musun yoksa gidişime
Bakma sakın bana öyle, öylece gitmiyorum
Kırıp, döktüğün hayallerimi çiğneyerek gidiyorum

Hani sensiz ölürüm demiştim ya,
Çarpan bir yüreğim olsaydı eğer, ağlardım ayrılığa
Ağlarda, gözyaşlarımda boğulurdum
Oysa ben çoktan öldüm de, öyle gidiyorum.

Ünal Türkoğlu

Ağır Mı Ağır

Sen kal, ben gidiyorum ey yar,
Yanımda tükenmez anılar, bir de yokluğun
Heybem fazlasıyla dolu, ağır mı ağır
Kurduğum hayalleri yıkıp da gidiyorum

Ne sevdami bıraktığım taş duvarlara
Ne de düşlerimin şehrine vefam olur,
Su dökme ardından, dönmem artık geri
Hazan bürümüş bu şehri sana bırakıp da gidiyorum

Tut ki gülerek koşup gelsen
Ağağlar yaprak, tomurcuklar çiçek açsa
Yine de bahar gelmez, yüreğim gülmez
Ve sen kalıyorsun, ben gidiyorum

Aylar, yıllar hep tasayla geldi, geçti
Yüreğim yalnızlığınla doldu, taşıtı
Her baharı umudunla misafir ettim
Sonbaharımsın, tutsak kalbinden gidiyorum

Dudağından dökülenler baharımı kış etti
Dert ortağım şehrimde karanlık çöktü
Yokluğuna yataklık eden bu şehirden
Bağrımaya taş basıp da gidiyorum

Ünal Türkoğlu

Ah be Nalân!

Ah be Nalân!
Tutmasaydın elimi akşam akşam
İçirivermeseydin aşkın şarabını
Ya elimi tutuşun yok mu?
Yarın bırakacak gibi
Zaten yüküm ağır
Bedenim yorgun
Ruhumsa üzgün
Aşk taşıyorum her zerremde
Kaçıracaktım aklımı
Sen sevgiyle bakmasaydın
Ellerim üşüdü buz mu buz
Kalbimse yangın yeri
Aynen sen ve ben
Kim seviyor kim sevmiyor
Bir bilmece gibi
Soru şu: "Aşkın tarafları kim"
Haykırmak geldi içimden ben, ben;
"Diyemedim..!"
Aşkın tarafı olmak mı?
Yoksa aşkın kaçanı mı olmalıydım?
Saatler saniye gibi akarken
Cevapsızdım.

Sus artık Nalân!
Aşkımız hep böyle kalsın
Cevabı hiç bilinmeyen
Bir bilmece olsun aramızda
Aydınlık kalsın hep umutlarımız
Karanlık yüzü görmesin bu düş bile olsa
Uyandıracaksan rüyamdan
İstemem tutma buz kessin ellerim
Saçlarını okşamayacaksa
Kalbin kalbime akmayacaksa
Gözlerin gözlerime değmesin sakın

Ruhum, Bedenim Nalânım!
Yosun bağlamış kalbime
Güneş olup doğdun ya
Uçmaktayım bu gece

Vakit geldi
Ver elini bu son gemi
Yolumuz mutluluk adası
Sen sığınacağım son liman
Sen aşkıma son yoldaş

Ünal Türkoğlu

Aklımın Katili

Dokunmayın bana bu gece
Doğumu bekleyen kararlara gebeyim
Susturmayın ben böyleyim işte
Aklım çok kalabalık
Karma karışık düşüncelerin eşliğinde
Büyük kararlar arifesinde
Kalakaldım, put gibiyim
Her bir düşünce aklımın katili
Duygularımı alıp;
Ya senden,
Ya bu dünyadan,
Kopuyorum
Ne fark eder ikisi de aynı yola çıkıyor biliyorum
Besleyemedin ölümüne sevdami,
Doynamadım ya sana
Biliyorum, gidiyorum ben
Yine de kal sen, yüreğimin başköşesinde
Belki seni her an severim istemesem de aklımla
Yüreğimi kaybediyorum,
Nereye gidiyor inan bende bilmiyorum
Bırak bendende gitsin yüreğim
Kapatalım bu son aşk defterini
Bizliğimiz olmayan bu aşkta
Yalnızlığa kahırlara gidiyorum işte
Belki dönerim anlamsızca öylesine
Dönsem de sana, bekleme veremem yüreğimi
Yalanlar üstüne sevgi kuramam
İhanetin, korkunun, tehdidin gölgesinde
Aşk dilenen ben bu aşkı yaşayamam
Sevdan uğruna insanlıktan çıkarken
Gün güne eklendiğinde,
Ya sevdan içimde kor olur,
Ya da salası verilmiş bu aşkın esamisi okunmaz
Dost kalmasak ta düşman olmayalım.
Ben senden istemeye isteme ye giderken
İnan yüreğimi de alıp götürmek istiyorum

Ünal Türkoğlu

Anlayacaksın Kaybettiğın Değeri

Hedef gözetmeyen ela gözlerin kalbime kurşun
Sessizliğinde kapanmaz yara vuslata sürgün
Karanlık çöktüren dertler yükledin de omuzuma
Sen ne zaman anlayacaksın kaybettiğın değeri

Rengarenk baharda; açan çiçekleri, uçan kuşları
Umursamazsın esen meltemi, savururken saçlarını
Mutluluk bölüşülmeye hazır, tutsan ellerimi
Sen ne zaman anlayacaksın kaybettiğın değeri

Çiçek açtırsan yüreğime, taç yapsam saçlarına
Şarsa baharın kokusu sinse üstüme
Yanıdayken çöktürmesen hazanı başıma
Sen ne zaman anlayacaksın kaybettiğın değeri

Umutlar hazana döndü, sen gelmiyorsun
Aramak istemiyorum seni
Dudağıma değmeyen kadehlerde
Uyan ey sevgili, artık gidiyorum

Ünal Türkoğlu

Arıyorum

kalmadı bende....
ne sevgi duygusu ,
ne mutsuzluk korkusu
anlamadı hayat bir kez olsun beni
yaşanacak günler var daha
pişmanlık dolu
koşmalıyken hızla son hedef ölüme
bırakmıyor beni geride kalanlar düşüncesi
boşalıyor kadehimde umutlar daha içmeden
arıyorum kendimi dönüşü olmayan yolda
mutsuzluğa kürek çekerken, azgın dalgalarda
kalmışsa bende, sevgiden kırıntılar
kapatmalıyım şişeyi, bırakmadan denize
gider mi bilmem bu haber sevgiliye?
denize açılan sandalımda
gidiyorum bir meçhule, sitem etmeden
varım-yokum bilmeceğini çözmeden
arıyorum kendimi
girerken son dönemece
ben değilim suçlusu,
dönmüşsem viraneye
ben değilim, sevgiye hasret giden
yüklenmeli bütün suç
meçhule giden SEVGİLİYE.

Ünal Türkoğlu

Aşk Değilse

Yıllar önce tanımak vardı seni
Yaşamın ortasından çıkmakta neyin nesi
Kalbim param parça olmuş yara bere
Suskunluğum, kızgınlığım sana değil besbelli

Saklasan da gözlerini karanlığın arkasına
Çıkaracağım bir gün içindeki beni
Aşk değil de yalan bir teselliyse
Bir düş gördüm der, unuturum seni
Ünal Türkoğlu

Aşk Oyunu

Bir oyun oynayalım
Adını ister sen
İstersen ben koyayım
İster adı mutluluk
istersen Aşk oyunu olsun
Başrolünde ister sen
İster ben olayım
Oyun bu ya
Elini tutayım
Olanca saflığımla
Gözlerine doya doya bakayım
Ta ki yüreğime hapsedene kadar
bazen elini uzaklaştır
Hani oyun bu ya
Yüreğim sızlasın diye
Sönük kalmasın oyunumuz
Leyla'ya, Mecnun'a inat
Zerk et bütün zehrini
Belki oyunun kuralıdır
Hiç oynamasam da bu oyunu
Öğreniyorum yavaş yavaş
Kuralı çok basit
Biri açı çeker
Diğeri içten içe güler
Belki oyundan atmaktır, amacın
Biraz canım acısa da
Ne mızıkçılık yaparım
Ne de oyundan kaçırım
Boşuna uğraşma, yıldırmaya
Ne senden vazgeçerim
Ne aşkımdan!

Ünal Türkoğlu

Aşkı Sende Tattım

Gün geldi senden nefret ettim
Gün oldu hak etmediklerini yaşattım
Belki beni tanıdığına bin pişman ettim
İnan ki seni hep ölümüne sevdim

Gitme diyemiyorum
Oysa kalbimde kalmanı ne çok istiyorum
Daha aşkının sarhoşluğunu yaşarken
Sen benden gidersen yaşayamam

Hadi git kalma buralarda
Göçmen kuşu ol yüreğimde
Son şarkımsın dilimde
Sakın düşünme sitemsizim işte

Bir gün beni hatırlarsan
Kayıp kentin kayıp sokaklarında
Saç, sakal birbirine karışmış
Hayata küsmüş bir adam ara

Kalbim kırık, gözlerim yaşlı olsa da
Gözlerim hep yollarda
İçimde bir ümit bekliyorum
Belki bir gün dönersin diye

Ünal Türkoğlu

Aşkımın Cellâdı

Sen tutkumun adı
Yaşanmayan aşkımın celladı
Sayamadım kaç kez öldürdün
İstemedin duymayı kalbimin atışını
Söndürdün yüreğimdeki aydınlığı
Karanlığa gömdün ya sevda taşıyan kalbimi
Yüreğim öyle bir yandı ki aşkımdan ne yandı
Aklımda ne mutsuzluk, nede ölüm korkusu
Aklım başımdan firari
Duygularımsa çoktan coşmuş
Aşkıma engel demir set olsaydı
Yıkıp geçerdim birer birer
Eğer beni görmezden gelmeseydin
Şimdi yokluğunda her gün biraz daha yıkılırken
Çok geç olsa da anlıyorum
Senden bana yar olmaz
Bil ki yaralı gönlüm yalan sevdana susup
Kalbimde aşkının ateşi sönerken
İçimde nefretini büyütüp
Seni mutsuz gördüğüm gün
Yüreğimde bayram var

Ünal Türkoğlu

Aşkımız

Bir yudum sevgiydi aşkımız
Doya doya içen sen
Susuz kalan ben oldum

Kitaplara sığmayan bir hikâyeydi aşkımız
Yazan sen
Okuyan ben oldum

Bir ateşti aşkımız
Yanan ben
Savrulan sen oldun

Bir tomurcuktü aşkımız
Açan ben
Deren sen oldun

Denizler kadar büyüktü aşkımız
Dalgalar ben
Kıyıya vuran sen oldun

Bir kuş kadar özgürdü aşkımız
Uçan sen
Kınadı kırılan ben oldum

Dağlar gibi geçit vermezdi aşkımız
Geçen sen
Yolda kalan ben oldum

Bir rüyaydı aşkımız
Gören sen
Uyanamayan ben oldum

Ünal Türkoğlu

Aşkın Delisi

Küsme bir tanem
Ben bazen çocuk olur
Bazen de gönüllü bir deli
Ama bil ki her zaman aşkının Mecnunu

Gölge etme ne olur
Kurguladığım aşk hiç böyle değil
Işıktır inan sevgim yoluna
Kalacaksan beklemeden gir koynuma
Gelişin sabahım, yırtılan gecelerim olsun
Kurulsun en alâşından aşkın sofrası
Gecenin karanlığı,
Şabâhın aydınlığına yenik düşene kadar
İçerek kendimizden geçelim

Yine hayalin gölgesinde, tezgâh kurup
Hayal alıp, düş satar oldum
Ben uslanmaz aşkın delisi
Sense gerçeğin ta kendisi
Benim yolum çok uzun
Sense kestirmeden çekip gideni
Her aşkın bulunmalı bir kaçanı

Ünal Türkoğlu

Aşkın Kanunu

Kararlıyım aşkın kanununu yazacağım
Yüreği dağ kadar olmayanı
Yarım yamalak seveni
Seviyorum deyip yoldan sapanı
Hele aşkta kahpelik yapanı
Zindanlara.....!

Maymunla akraba olup,
Maymun iştahlılık yapanı
Hele aşkı kasaplık zannedip
Et pazarlığı yapanı
Darağacına!

Aşkı oyuncak zannedip oynayanı
Hele zoru görünce
Kuyruğunu kıştırıp kaçanı
Şerefsizliğin adını aşk koyup
Onursuzca yaşayanı
Allah'a!

Ünal Türkoğlu

Ay Gibi , Su Gibi

inadına suskunluğu yaşar
hayata yüzünü döner
kalbini sevgiye kaparsan
nasıl ümitle beklerim
sen geleceksin diye

oysa her baktığım kadında
yüzünü görürüm ay gibi
gözlerini görürüm berrak su gibi
endamına yürürüm sanki yol var gibi

Ünal Türkoğlu

Ayrılıktır Fermanımız

Daha ayrılığın gözyaşları kurumadan
Özledim seni vuslatın kadını
Vurgunlar yiyorum, yokluğun tenhasında
Ben sana vurgunum, vurgunlarsa hep bana

Oturup hazan yapraklarının arasına
Hani ayrılık yok diye yeminler ederdik
Hani gözlerimiz ilmik, ilmik aşkı dokurdu
Şimdi sözlerimiz kesif, kesif ağlıyor

Güneş her gün doğacak, her gün batacak da
Ben akasyamızın altında hep seni bekleyeceğim
Ve her günün ardından sen gelmeyince
Hüzün çökecek bizim olmayan kente

Sen gittin öksüz bıraktın beni de, bu şehri de
Sürgünüyüm senin gibi bende bu şehrin
Şehir bana küskün, ben şehre küskün
Bir seni sığdıramadık ne yüreğime, ne koca şehrin bağrına

İçimde ukde kaldı yaşanmamışlıklarımız
Yıldızlar kayacaktı, dilekler tutacaktık
Bir kızımız olacaktı, sana benzeyecekti
Gözleri ela, saçları kıvrır kıvrır, adını ben koyacaktım

Hayallerimiz vardı, güzel günlere dair
Suyundan avuç, avuç içeceğimiz ırmağımız
Ormanlar içinde, tahta barakadan bir evimiz
Önünde aşkımızın şahidi, akasya ağacımız olacaktı,

Mademki ayrılıktır fermanımız
Kurulsun darağacı, yarım kalsın aşkımız
Akacaksa bu aşk için, aksın kanımız
Yeter ki, sessizce çekip gitme benden

Erken çöktü aşkımızın üstüne karabulutlar
Mademki gidiyorsun, her şeyi yak, yak da git
Anıları yak, sevdamızı, umutlarımızı, yarınlarımızı
Hatta beni de yak, yak da bu şehirde,
Beni yokluğuna mahkûm etme

Ünal Türkoğlu

Aysel!

Bedenimin her zerresinde aşkı
Sensizde yaşıyorum
Bırakacaksan, tutma ellerimi
Yarını olmayacaksa
Esiri yapma aşkın Aysel!

Sil baştan okutma,
Aşkın kitabını yazdım Aysel!

Tertemiz bir sayfa
İşte açıyorum
Yeniden kirletme, kirlenme
Bu son olsun Aysel!

Çocuksu aklınla, çocuksu kalbinle
Şaf ve tertemiz olduğunda
Yüreğinde çocuksu sevdayı taşıyan
Sırtına dağ kadar sevdayı yüklenmiş
Olarak gel Aysel!

Aşkı sil baştan okutma
Aşkın kitabını yazdım Aysel!

Gitmemek üzere
Hep kalmak üzere gel,
Geleceksen aklımı çelip
Yüreğimden vurmaya değil
Yüreğimde bir ömür boyu
Kalmaya gel Aysel!

Aşkı sil baştan okumam
Aşkın kitabını yazdım Aysel!

Geleceksen,
Küçük sevdanla değil
Kocaman yüreğinle
Büyük sevdalarınla gel Aysel!

Ünal Türkoğlu

Ayyaşım

Bu gece ayyaşım
Hem de en kralından
Meyhaneler dar gelir bana
Tüm sokaklar, caddeler benim
Birde sırtımı köşe başı duvara yasladım mı?
Değmeyin benim keyfime
Hele aklıma, bir de sen düşmeye gör
Bin, belki bin beş yüz okka dert çeker,
Bana mısın demem,
Ama beni sevebilseydin eğer
Vefasızlığın, ihanetin kol gezdiği sokaklarda
Seni seviyorum lan!
Naralarım yükselirken
Cezasız sürgünün cezaevi,
Karanlık sokaklarsa,
Sağa, sola atılmış boş şişeler
Ve yanı başında, içi boşalmış
Boşlukta bir adam uzanıp yatıyorsa
O da benim, ben!
Sensiz, ben!
Lanet olsun, lanet olsun be!
Seni seviyorum,
Seviyorum işte

Ünal Türkoğlu

Bahar Gelir Yüreğime

sen güldün mü
bahar gelir yüreğime
dalları saran yapraklara nispet
dolarım kollarımı beline
sana taparcasına

oysa hep hayallerimde
yaşattım seni
korkar oldum
gözlerimi açmaya
düştüm bir düş peşine
koşuyorum imkansıza

rüzgar yoruldu
kovalamaktan bulutları
bense hep bir ümit
takıldım peşine
bir gün dönersin diye

Gülmeyi unuttum
kederli çehreye bürünmekten
acılarımı yorgan yaptım
ayazda sen üşümeyesin diye

Bilemezsin
kaç gece ah çekerek
uyandım düşlerden
susarak çaresizce

dayanamayıp sensizliğe
ağlasam da bilemeyeceksin
yürüyüp, bakmadan geriye
belki veda bile etmeden
kaçarcasına gittiğimde
düşlerimde solacaksın.

Ünal Türkoğlu

Balıkçı Meyhanesi

Bu sevdanın da zamanı dolmuş
Yolumuz balıkçı meyhanesi
Bu aşkın sonunu da içerek
Şarkılarla, rakkaselerle kutlayalım

Mutluluğun yalan,
Sevdanın avuntu olduğunu öğrendim ya
Var olmayan aşklardan kaçarak
Sigarayı ve şişeyi geberene kadar içeceksem
Varsın uzak dursun akıl benden
Kalbim sussun dilimse hiç konuşmasın

İşte bizim balıkçı meyhanesinde;
Akıllarda hep yaralı bir sevda
Dillerde hep sen
Gönül desen hepten sen
Kadehler birer ikişer yuvarlanırken
Hor görmeyin arkadaş
İçiyorsam bununda bir sebebi var
Nerden bileceksin, düşmezsen bu derde
Yoksa en başköşede hazırdır yerin
Gün doğmaz artık
Doğsa da kırık kalpler bilmez

Sonunda;
Ben meyhanelerin adamı
Sense sokakların kadını
Oysa en masumumuzdu aşkımız

Kirlendiyse;
Susmalı bu sevda, bitmeli bu acı
En basitinden sızlanmadan
Sızıp gitmeli bu yaşamdan
Senden ve senin olmayan sevdandan
Hiçbir vefasızı sevmemiş gibi
Gelip geçmeliyim bu hayattan
Aklım tek, yüreğim tek
Tek geldim, tek gidiyorum
İşte ben!

Ünal Türkoğlu

Bekleyeceğim

Ah! Anlaşılmaz dünyamın
Anlaşılmaz sevdası
Kavuşabilmenin yakan ateşi
Kaç kişi geçti üzerinden sayısız,
Yine de söndüremedi
İçimdeki bu ateşi
Susmalı bu sevda
Sönmeli bu ateş
Aşmalı yokluğuna
Yıkıp gitmeli bu şehri
Ardına bile bakmadan
Yeter ki aklıma sen düşmeye gör
Sen gelince aklıma, şuracığım
İşte tam şuracığım, yani yüreğim
Küçük bir kuş gibi pır pır eder ya
Nefes alamam
Gözlerim dolar
Ayaklarımsa isyanın eşiğinde
Çöktüm, çöküyorum

Hele yüreğimi bırakırım ya sende
Sen, Ah sen yok musun?
Suçlu sevdanın gardiyanı
Yüreğimi bıraktığım,
Yalan dünyamın tek gerçeği
Ah! seven kalbi hiç bilmeyen Sen,
Yanlış zamanda yanlış sevdaya,
Aşkını kurban veren...
Bir bilsen aşk sana ne yakın
Susarsın bilirim
Korkarsın karanlıktan çıkmak için
Lambayı yakmaktan
Bilsen ki ben, benim

Üzülme..! üzülme..!
Bekleyeceğim..
Işığa ihtiyaç duyup
Lambayı her yaktığında
Aydınlığında ben olacağım.

Ünal Türkoğlu

Ben Ağlıyorum

En ağır yük
Sevgini koydum yüreğime
Yağmur yağıyor
Islanıyorum en alasından
Gelip yüzümü güldürecekse eğer
Sırılsıklam olmuşum ne gam

Gökyüzü ağlıyor
Ben ağlıyorum
Ve sen yine yoksun
Aydınlık karanlığın sevdasına
Kendini feda edip teslim olurken
Sokak lambaları esaretten
Işığa bir yol arıyorsa
Sevda bilmeze aşk yokuşu zor geliyor

Sirenler çalmakta, kornalarsa çabası
Aşk elden ele dolaşmakta
Kapan-kapana, çalan-çalana
Aşk ne ellerde, ne hallerde

Seni seviyorum diyen,
Her kıza gönül verme
En sonunda bekleyen
Sokaklarda başını duvarlara
Vura vura ağlayan
Aşka, sevgiye lanet okuyan
Ben olurum, ben.

Ünal Türkoğlu

Ben Öldüm mü Anne?

Hava çok soğuk, üşüyorum anne
Senin yanında hiç üşümezdim
Biliyorum sen hep yanımdasın
Ellerimi hiç bırakmadın, tutuyorsun
Ben yine de senin yanındayken bile çok özlüyorum anne
Gözlerin ağlıyor anne
Hâlbuki hiç ağlamazdın sen bana
Hep gülen gözlerle bakardın
Neler oluyor, saklama benden
Yoksa ben ölüyor muyum anne?
Güneş battı da karanlık mı çöktü anne
Neden lambayı yakmıyorsun
Seni göremiyorum neredesin anne
Yoksa ellerimi mi bıraktın
Gözlerim kapandı
Yüreğim taşındı
Yoksa ben öldüm mü anne?

Ünal Türkoğlu

Bende Ölmene Dayanamam

Çınar'da sensiz, tenhalarda bir ben
Biçare, deli divane dolanıyorum
Karanlık gölgenin üstüne çöküp,
Caddeler nefessiz kalınca,
Dükkanlar kapanıyor birer ikişer
Yelkovan kovalıyor çok geç vakti
Yüreğim olmuş çoktan firari
Kapansın yaraların dinsin gözyaşın
Aklımda kül rengi saçların
Düşmüş tellerine üç beş kar beyazı
Gülünce yüzümde bir tebessüm
Bir sen eksigiydin öksüz sevdamin
Hırsızı oldun çocuk kalan kalbimin
Hiç bitmesin hapsolsun gözlerin gözüme
Birazdan doğacak güneş
Varlığında olacağım yokluğuna sürgün
Beni yok sayıp görmezden gelip de
Firavunu, cennetlik eyleme sakın
Hiç gelmediğin kadar gitme benden
Bencilliğinden değil, sevdandan boğuluyorum
Güneşim karanlık, gecelerimse zindanım
Baharı getiren kokuna bırakma hasret
Gel, gel de sende doğayım
Bende ölmene katlamam

Ünal Türkoğlu

Bende Sen

Yaşamın kıyasındayım
Ne yaşanmışlığım
Ne de sensizliğim
Yolun sonunda ve sensiz

Hala bir umut tüccarıyım
Ya yarın başka bir günse
Kışın arkasından bakan baharsa
Yinede ben olmazın peşindeyim

Yüreğimde sızın, kalbimde sen,
Yaktığın her ateşle doğdum ben
Gözyaşlarım her ateşine son veren
Yaşanmayan günler bende sen

Ünal Türkoğlu

Beni Kaybedersen

Kötü yola isteyerek sapmadım,
Hele sana bilerek kötülük yapmadım,
Sen ne dedin de kanmadım,
Ama hala seni inandıramadım.
Her söylediğimi kötüye yorma,
Beni üzüntülere boğma,
Bir gün beni kaybedersen,
Arkamdan ağlayıp yanma.
Hep sen haklısın sanma,
Bana zalimlik yapma,
Üstümde baskı kurup,
Sonra pişmanlığına yanma.

Ünal Türkoğlu

Benim Aşkım

Martta başladı bu olay
Size oldu anlatması çok kolay
Güzel kaşları var yay mı yay
Gözümü aldı parlak bir ay

Nisanda aldı beni bir hüzün
Geçmez ki onsuz koca bir güzün
Bulamıyorum senden önce güzel bir gün
Anladım ki o benle ben onla bir bütün

Ekimle başladı aşkımız meyve vermeye
Yemin etmiştik ömür boyu sevmeye
Diyecek yok bizim aşkımıza
Karar verdik evlenmeye
Ünal Türkoğlu

Beyazım Ol

Beyazım olmanı istedim
Sen hesapsız grilerde geziyorsun
Düşün bunu bana neden yapıyorsun
Çok uzaklardasın anlıyorum

Dokunup tutamıyorum benden kaçıyorsun
Dünya üstüme geliyor da sen mi duruyorsun
Vurun korkmuyorum öylesine susuyorum
Bu aşka ihanet edenleri belleyip sayıyorum

Her şeyi göze aldım da o anı bekliyorum
Günlerimi zindana çevirenler duysun
Yaşadıklarına bilenirken
Hala nefes alanlara şaşıyorum

Her bir yalanı yüreğime yem yaptın da sustum
Anlamak istemeyip, sevgiye yenik düştüm
Aklım dur dedikçe ben yürüyüşe geçtim
Ben aşkı değil aşkın aptallığını seçtim.

(Aşk; hayatın gizlenmiş tek gerçeğidir.)

Ünal Türkoğlu

Beyhude Aşk

Sol yanım ağlıyor, sol yanım kanıyor
Herkes aşık olduğumu bilmeden beni deli sanıyor
Yıldırım çarptı, şimşek çarptı ölmedim de
Gözlerine vuruldum, şimdi sayende her gün ölüyorum

Unutmak istesem de unutamıyorum
Yaşamak acılara tutunmaksa, beyhude yaşıyorum
Dudaklarımı mühürleyip, elime kalem alıyorum
Akan kanımı mürekkep yapıp yazıyorum; "seni seviyorum"

Vurgunum ben sana faili meçhul gibi bilmiyorsun
Mum ışığının altına sığınmış bir mülteciydi aşkımız
Güneş doğana kadar yaşamaktı kaderi
Ucuz bir romanın sinsî kahramanıydı

Ne mahkumuz, ne gardiyan
Bomboş duvarların ta kendisiyiz
Doğum ve ölümdeki çaresizliğimiz
Baştan değil mi kabullenişimiz

Hayata adım attım,
Gülmedim bir kere.
Anılarım bir dünya,
Benimse hayatım boktan bir rüya.

Nefretim ne sanadır, ne kendime
Nefretim yaşam denilen çılgın düzene

Ünal Türkoğlu

Bilmiyorum

Kelimelerim küstü anlatmaz derdimi
Hazan mevsimi gelip süpürüyor aşkımızı
Sen benden gidiyorsun, biliyorum
Susturamam dinmez, gözlerimin yaşı

Şimdi renkler solgun
Gerçeklerse hayal
İlk sende tattığım duyguların esiriyim
Üstüme gelmeyin ben yalnızlığa sürgünüm

Esaretim başladı biliyorum
Gün olur özgürlüğüm başlar mı?
Bilmiyorum

Yüreğine ektiğim sevgim,
İçinde büyür mü?
Onu da bilmiyorum

Gün olur da gelip,
gözyaşlarımı susturur musun?
Bilmiyorum

Hazan mevsimi yaprakları gibi
Sana kavuşmadan
Bende toprağa düşer miyim?
Onu da bilmiyorum

Ünal Türkoğlu

Bir Ümit Olsun

göl yüzün
gün ağardığında
çiçek misali açar ya
diner içimdeki tüm fırtınalar

ben sana tutsakken
göl yüzünü görmeyince
geceler zindanım olur
yırtarım karanlığı
yüzüne bir huzme
doğsun diye

ölüm olsa da sonu
karanlığa savaş açtım
hayallerimi yol yapıp
mişer diye sevgini taktım
yeter ki mutluluğa
giden bir yol olsun

esen rüzgar karartmasın
zor bulduğum ışığı
biliyorum denecek fırtınalar
biz direneceğiz
ışık hep aydınlatsın diye

zor bulduğumuz
düşsel sevgiyi
çöle çevirmeden
bahar tadında yaşayabilsek

göçmen kuşları
yollara düşmüş
sonbahar yaprakları
gazel olmuş
yüreğimde bir korku
ya sende benden gidersen

döner göçmen kuşları
ağaçlar yaprakla dolar
bense beklerim
yeter ki içimde bir ümit olsun

Ünal Türkoğlu

Bir Yıldız Kaysa

Bir yıldız kayıverse
Dilek tutsam, ölümlü özlüyorum
Bir nokta koyabilsem
Yaşamadığım yalan hayata
Ve hiç doğmamış,
Hiç yaşamamış sayılsam
Mutlu olup gözyaşı dökerdim
Talih bir kez bana gülse
Ecel yanı başımda belirse
Koşarım gelirse fırsat ayağıma
Kaçtırmamak için ölümün kollarına
Hiç tatmadığım mutluluğu
Beni zindan gecelere mahkûm eden bu hayattan
Sevgiye kanat açmamış
Bir gönülde yer bulamamış yüreğimden
Yıllarca boşuna beklediğim
Yaşanmayacak aşktan vazgeçip,
Kayıp geçiversem bu hayattan

Ünal Türkoğlu

Biterse Bitsin

Yârimsin deyip de düştüm yollara
Nereden bilirdim aşka küsmüşsün
Dilim varmıyor bitti demeye
Adı konmamış aşkın yorgunuyum

Seninle bulutlara aşkı yazacakken
Gökyüzünü mutluluğa boyayacakken
Bir asi rüzgâr gelip bizi savurmasaydı
Belki tapılası aşkı biz yaşayacaktık

Gözlerine bakamam, ellerini tutamam
İstemem artık rüyalarımın girmeni
Geceleri gelip misafiri olma aklımın
Anladım senden bana yar olmaz

Dertler yastığım hüznüm yorganım olsun
Aşkıma toza, toprağa bulanacakmış, bulansın
Sisler bulvarında yolum kaybolacakmış, kaybolsun
Bir daha asla çıkmam yoluna, biterse bitsin

Artık başka çaresi yok, yolun sonundayız
İşte gidiyorum, kalbim kanaya kanaya
Kurbanıyım aşkın, uzattım boynumu celladıma
İndir son darbeni, yıkılan ben olayım

Ünal Türkoğlu

Bitmeyen Meğer Sevdanın Adıymış

Elimde kuru ağızım
İçinde biraz sen, çokça gururum
Aklımda biraz sen, biraz yaşanmışlıklar
Kavgalıyım hayatla,
Belki biraz senle, biraz kendimle
Ve kaçıyorum, yabancılaşan bu şehirden
Biraz senden, biraz kendimden
Ve bir gün, sabahı getiren kokun olmadan
Ve gülün yüzünü, gülerken görmeden
Sana dair ne kaldıysa bende
Silinirken yavaş yavaş
Ve kaçışımın her akşamında
Ve geceler boyu
Sorguluyorum aklımın kuytusunu
Kaldı mı senden bir iz, bir hatıra...?
Kalanlarsa çoktan eskimiş
Resimlerse solmuş
Sen benim için çoktan bitmişsin!
Bitmeyen meğer sevdanın adıymış!

Ünal Türkoğlu

Bu Aşkta Bana Bahşışın Olsun

Yazgının önünden suçlu gibi kaçarken
Bilir misin? Hala seni düşlemekteyim
Aklım göçebe olmuş, yüreğim firarda
Sense vurgunun failini sormaktasın

Sana ne gam ne keder, uzanmışsındır sere serpe
Bense bir başıma çaresizliğin pençesinde
Gök kubbe inmiş başıma yıkıldı yıkılacak
Dilim tutuldu, gönlüm küskün

Bir başınayım koca şehirde
Bu saatlerde hep üşürüm, üşürüm de
Sığınırım kuytuna yokluğunda
Ne olur, yine gel ısıt kollarında

Sevmek, ayrılık için ağlamaksa eğer
Seni çok sevmişim be bir tanem
Sevmeseydim hiç yüreğim bu denli üşür müydü?
Hiç gözyaşlarım aşkıma şahit olur muydu?

Neredesin yüreğimden uzakta?
Sil de dinsin gözyaşlarım
Gül de gülsün gözlerim
Bu aşkta bana bahşışın olsun

Ünal Türkoğlu

Bu Gece

Gitme diyemedim, gittin bu gece
Ela gözlerin, başka gözlerin esiri
Benimse kahır gecem
Yüreğim eskidi seni düşlemekten
Bir kez olsun hapsinde olsan yüreğimin
Ak düşmemiş saçlarını
Düş olmadan okşasam
Bir kez olsun takılsam aklına
Rüyan olmadan tutsan ellerimi
Sebebi sen olmasan da
Kırgınım, küskünüm sana
Ellerin başka ellerde tutsakken
Aklın bu gece bana uğramaz biliyorum
Yabancı kollar bedenini sararken
Aklına ben düşmeyeceğim
Sorsan da kahır nedenini
Hiç bilmeyeceksin sebebinin
Aklım hüznü, yüreğim yalnız
Çaresizliğime, çare olmayacak mekânlarda
Boş kadehlere anlatırım ancak derdimi
Aşkımı meze yapıp dert içerken
Kahkahaların yabancı kulaklarda çınlar
Yüreğim savaştan çıkmışta bitkin
Unutulmuşluğumda ağlamayı seçiyorum
Sessizce ağlıyorken çaresizliğime
Bu gece bir kez daha ölüyorum
Bu kaçınıcı intikamın bırak sende sayma
Ölsem de sana inat kalırım dimdik ayakta

Ünal Türkoğlu

Bu Şehir Yaşamıyor

Vuslata dört mevsim kaldı
Açmadan yaprakları akasyamızın
Düşmeden toprağa cemre
Bekleyeceğim gelmeni sessizce

Yasakladım gözlerime ağlamayı
Saymıyorum geçmeyen günleri
Henüz kurumadan gözyaşlarımın ıslağı
Bilsen ne çok özledim seni

Beklemekteyim sessiz sedasız
Sanma ki yüreğim hasrete umarsız
Bırakma sakın beni yasak kentte öksüz
Yitirirdim aklımı, yolun sonu vuslat olmasa

Yokluğunda güller kokmaz oldu
Yıldızlar parlamıyor, söndü- sönecek
Zaman durdu, anlamsızca akıp geçmiyor
Sensiz bu şehirde yaşanmıyor
Sensiz bu şehir yaşamıyor

Buralar siyaha boyanmış, her yer karanlık
Karanlıklarda uykusuzluk
Uykusuzlukta hep sen varsın
Dört mevsim bitecek
Karanlıklar aydınlık olacak
Uykumu bölen sen olacaksın

Ünal Türkoğlu

Bugün Öylece Gidiyorum

Bugün öyle bir gün ki
Ne sabahı olacak, ne gecesi
Güneş bir daha üstüme doğmayacak
Yağmurlarda ıslanmayacağım
Bugün öylece gideceğim

Artık veda ediyorum
Kâbus dolu gecelerime...
Veda ediyorum
Hiç gelmeyeceğini bildiğim halde
Seni beklemelerime

Her yanım sen olsan da
Her yanım sensizliği yaşayacak
Bugün hiç doğmamış güneş batacak
Gelincikler çiçek açmadan solacak
Bil ki susarak öylece gideceğim

Yeminlerimiz vardı sevgi üstüne
Hayallerimiz vardı mutluluk üstüne
Yalanların vardı benim üstüme
Artık gidiyorum dönüşü olmayan bir mechule

Sanma sana kırgınım
Sanma sana küskünüm
Hesabım senle değil
Seni çok sevdiğim için
Kendime lanet okuyarak
Bugün öylece gidiyorum

Kendine iyi bak sevgili
Sana baharlarımı
Kır çiçeklerimin kokusunu
Yağmurda ıslanma diye şemsiyemi bırakıyorum

Sensiz yüreğimi
Yalnızlığa mahkûm duygularımı
Yaşanmamış anılarımı, hayallerimi bırakıp da
Bugün öylece gidiyorum

Hani sormuştun;
Beni ne kadar çok seviyorsun? Diye
Bende Ölümüne seviyorum demiştim ya
İşte bugün dediğimi yapmaya
Ölümlle kucaklaşmaya gidiyorum

Ünal Türkoğlu

Buğulu Gözlerin

Yakamoz pırıltılı, buğulu gözlerin
Bir zaman kandırdı da beni
Yürek görmez gözlerinde tutsak kaldım
Şimdi esaretinden kaçışımdır, özgürlüğe

Yine de bir yerlerde esaret miyim?
Esaretinde mutluydum artık gülemiyorum
Bırak yeniden buğulu gözlerinde esir kalayım
Yüreğim seni sormakta, bense cevapsızım

Bizim olan;
Tenimize dolan yağmurlar
Bahar kokan mevsimlerimiz
Bulutlar arkasına sığınmış güneşimiz
Bizziz hiçbir şey bizim değilmiş

Çok yorgunum çok, bir o kadarda yalnızım
Nefeslerim bile sensizliği solumuyor
Ruhum çok eskimişte, yeniliği sende bulurum
Korkularımı yaşarken kaçışımın sebebisin

Kalbimi de kırsan, yüreğimi de yaksan
Nefretimden en büyük pay sana düşse
Senin bende yaşayacak aşkın olmasa da
Beklerim belki susmanı,
Belki de susturacağım günü

Ünal Türkoğlu

Canım Annem

Benim için gözyaşlarını akıtışını
Bana emeklerini verişini
Beni şefkatle sarışını
Benimle yüreğinle konuşuşunu
Hiç karşılık beklemeden sevişini
Unutamam bu yaşımda
Bana hala yavrum deyişini

Beni düşünme bu yaşımda anne
Ben iyiyim bu halde
Uzaktayım biliyorum
Bil ki hep seninle yaşıyorum anne
Şefkatin aydınlatır
Bilmesem de gittiğim yolu
Bir el tutuyor görmesem de kimseyi
Biliyorum bu hep sensin anne
Güven içinde yürüyorum
Seni her zaman kalpten seviyorum
Bunu da sen biliyorsun anne

Kokuna hiç bir çiçek denk değil
Sırtımı yaşladığım hiç bir kaya
Senden sağlam değil
Beni senin kadar kimse sevemez
Kimse sana eşdeğer değil
Seni canım kadar seviyorum
CANIM ANNEM

Ünal Türkoğlu

Canım Dedim

Önce sessizliğin geldi
Sonra yüzün gülmez oldu
Ve sessizliğin peşi sıra giderken
Gözlerim yaşlarla doldu

Hani yeminimiz vardı
Ayrılık gelirse başa
Yüklenip tüm günahları
Yakacaktık bütün gemileri

Canım dedim, cananım dedim
Tek sende nefes aldım
Bir kez olsun dinlemedin
Gelişinle kalbimi, gidişinle hayallerimi çaldın

Bir hayatım vardı bende sen, sende ben
Sende gülmeyi çok istedim, güldürmedin
Meğer sevilecek son kadınmışsın sen
Bunun farkına varmakta geç kaldım ben

.....

Aşk bir sanattır;
Usta vardır, şahesere dönüştürür.
Usta vardır, viraneye çevirir.

Ünal Türkoğlu

Cevap Ararsın

Denizler kudurur, dalga olur
Şimşek çakar toprağa, ateş olur
İşte ben, sana öyle hasretim ki
Senin için yüreğim deli olur

Şu üç günlük dünyada
Yaban çiçeği kokan yüreğimde
Düştüm bir yalan sevdaya
Nasıl kalkayım, çaresizim

Sen yoksan kader çizgimde
Tutmayacaksan ellerimi soğuk gecelerde
Çözmeyeceksen yüreğimdeki kördüğümü
Neyleyeyim sırtımı dayayamadığım yâri

Kar yağmış dağlara, dağlar üşüyor
Kış gelmiş yüreğime, yüreğim donuyor
Ruhumda dile gelmez bir sızı, ruhum sızlıyor
Neyleyeyim dert ortağım olmayan dertsiz yâri

Uykumu almadan doğan güneşe
Derdime deva olmayan dermana
Sevilmeden yalnız geçen gecelere
Selam olsun, kahkahayla güleceğim günlere

Belki günün birinde elinde bir papatya
Yokluğumun arifesinde,
Cevap ararsın, "seviyor, sevmiyor"
Giden gemiye bakarsın limandan

Ünal Türkoğlu

Çaresizim İşte

Haddim olmadan seni sevdim diye
Her gece tarifsiz bir fırtına kopuyorsa yüreğimde
Ve sen sevgili umarsızca susarken
Ben her gece kavruluyorum hüznün ateşinde

Ve sen sevgili beni nedensiz ağlatırken
Sen gecenin tam orta yerinde
Kahkahalara yenik düşerken
Soluyor içimde açtığının güller birer birer

Yüreğime açtığın kuyu dipsizde olsa
Ela kurşunlar sıksanda yüreğime
Ve her gece hüznü yaşatsan da
Yinede çıkmıyorsun aklımdan

Seviyorum, çaresizim işte
Güller açtırmasan da yüreğimde
Neşelere düşman etsen de beni
Çaresizim, yazgım bu, istemesem de seviyorum

Bekliyorum;
Saklı gül bahçemde güller açtırmanı
Bekliyorum;
Çaresizliğime çare olup,
Yüreğimde bin bir renk çiçek olup açmanı
Bekliyorum;
Beni benden daha çok sevmeni

Ünal Türkoğlu

Çıkma Karşıma

Bir saniye bile çıkmazken aklımdan, güzel yüzün
"Unut beni" kelimelerin, ne de kolay çıkıyor dilinden
Kolay olsaydı çoktan çıkmıştın aklımdan
Sarhoşken sevmedim ki seni, ayıkken unutayım

Neler var neler, bir bilsen yüreğimde
Fırtınalar var, kasırgalar var
Gök gürültüsüne eşlik eden çakan şimşekler
Anlatılmaz, ancak yaşanır bende ki duygular

Seni deliler gibi ölümüne seviyorken
Nasıl da uzak kalabiliyorsun sevgime
Sakın ayrılık sözleriyle çıkma karşıma
Çaresizlik girdabında, zindanım olur dünya

Güzel duygular yüklü iken yüreğim
Aklımı sokma, yüreğimi çıkarıp devreden
Bendeki beni alıp gidersen
Tüm gemileri yakarım nefret ateşimle

Ünal Türkoğlu

Çirkin Kız (!)

ah! çirkin kız(!)
bilemezsin sen,
kaç gece hayaline sarılıp,
kaç gece hayalinle kavga ettim.

geceğin karanlığı hırsız gibi,
aydınlığın önünden,
yaramaz çocuk gibi kaçarken
ben uyumazdım.

sen uyurken
bir hırsız gibi
sevgini çuvala koyar
sessizce kaçar
gün ağarınca açardım.
senden geriye,
ne çuval ,
ne sevgin kalırdı.

gündüz olur da seni göremem,
görürde dokunamam ya
isyanım bunadır
seni seninle yaşayamamak
bu da benim için, ölümdür.

Ünal Türkoğlu

Dakikaları Sayarken

Henüz yokluğunun dakikalarını sayarken
İçimi yaktı yokluğunun kor ateşi
Ben yine özledim kokunu, sıcacık bakışını
Güneşim ol demiştin de güneşi utandırdın
Şimdi güneş senin yanında ışsız kaldı

Yokluğunda düşünürken seni
Ezilirim aşkının büyüklüğünde
Kocaman yüreğinle gel derdim ya sana
Dağ gibi sevdayı yükleyipte sırtına
Koşuyorsun ya bana
Ben nasıl olurda dakikalara katlanabilirim

Gün olur hasretin ateş olur ateşinde yanarım
Gün biter aklımda yalnız sen kalırsın
Uyku tutmaz her yer sen kokarsın da
Ben sensizliğe nasıl katlanabilirim
Bunuda yalnız ben bilirim

Hasretinde içimde esen fırtınaları, kasırgaları
Bilip de üzölme ne olur
Ben kaldıramazken bu yükü
Nasıl anlatıp ta yüklerim bunu senin sırtına

Güldürebilmek isterdim inan ben ağlarken seni
Bırak yalnız bende essin fırtınalar, kasırgalar
Sen duyma yokluğumda bende ki yürek yangını
Bahar koksun meltemler essin yeter ki senin yüreğinde

Ünal Türkoğlu

Deli Rüzgar

Be hey deli rüzgâr
Yoktur senden kabadayısı
Tepen attı mı?
Edersin önüne çıkanı yerle bir

Özgürsün olabildiğine
Kafan esti mi çekip gidersin
Hiç Ağlayıp gülmezsün
Sen kiskanılacak kadar özelsin

Sevinçlerin var mıdır bilinmez
Yüzünde yoktur duygudan eser
Aşkta sen benim olmak istediğimsin
BİRde benim için es be deli rüzgâr

Ünal Türkoğlu

Deli Sevdalardayım

Bugün, dördüncü ayın, on dördü
Hala aklımda, aklıma soktuğun vaat
Çalıyor, vuslata kurduğum saat
Ne olur, gireyim kalbine, bitsin bu hasret
Yaşayamadım, deli sevdalar
Tut ki, deli sevdalardayım
Bir yanımla, üzülen adam sureti
Bir yanımsa, Leyla'nın Mecnun'u sureti
İster Leyla'm ol, güldür beni
İsterse, prangalara vur, öldür beni
Yeter ki, yüzünde bir ömre yetecek,
Gül yüzünde açan gülücüklerin olsun
Sanma ki, sevmenin arifesindeyim
Ellerimde yokluğunun resmi
Çaresizim, vurgun akşamlarında
Rüzgâr dağıtırken saçlarını
Çaresiz kaldı bakışlarım
Toza, çamura karıştı hayallerim
Şimdiler de hüznün şiirleri, düştü de dilime
Mutsuzluğun resmini, çiziyorum yüreğime
Sensiz bir anım geçmezken
Ebediyen sürgünüm sensizliğe

Ünal Türkoğlu

Deli Yüreklim

Ah deli yüreklim,
Biliyor musun, elbette biliyorsun
Biraz deli, çokça uçuk olduğunu
Oysa ben sana ne çok imreniyorum
Keşke biraz deli,
Çokça uçuk olabilsem
Bilsen ne çok kıskanıyorum;
Çağlayan kadar sevmeni,
Yıldızları tutacak kadar inançlı olmanı
Üzüleceksin biliyorum ama
Ben senin gittiğin yoldan geliyorum
Aşkın çakıl taşlarını,
Gül dökülmüş yollarını,
Ezberledim de dönüyorum
İsteme benden yıldızları tutmamı, tutamam
Yol yorgunu değilim inan
Aşkı damarlarıma hapsettim de
Gardiyanı olup beklemekteyim
İstesem de çağlayan gibi salamam
Dingim yüreğimde aşk ilmik ilmik
Damarıma, kanıma nakış olup işlenmişken
Aşk mı ararsın sen hala
Aşk duruyor yanı başında
Göreceksin, dönüp bir bakabilsen

.....
Ömrü zaman tüketir sanırdım,
Anladım ki, ömrü tüketen sensizlikmiş.
(Ü.T.)

Ünal Türkoğlu

Denizli Akşamı - Elvedaların Kadını

Atatürk caddesinde kavgaların yenik adamı
Aklındaysa Elvedaların kadını
İşte tam öyle bir Denizli akşamı

İki yürek bir sevdayı büyütemedik ya
Pes diyorum, pes ediyorum
Ne menem bir duyguymuş
Ne mutsuzluğun sebebiymiş
Ne kavgaların nedeni
Göz açıp kapayıncaya kadar geçermiş
Vakitsiz gelirmiş de meğer aşk
Bazen adı Nalân, bazen Aysel,
Anlarsın ki asıl aşk yabancı çiçeğiymiş
Bazen bir çocuk saflığında
Bazen yaramaz çocuk gibi
Hep bahar kokar,
Bazen de bir kelebek narinliğiyle
Sevda taşıyan yaralı gönüllere konarmış

Uykulara düşman
Denizli gecelerinde
Arşınlarım ya sokakları
Denizli ayazlarında bir başıma
Caddeler tenhalaşırken yavaş yavaş
Aklıma ebedi yokluğunun
Korkusu düşer ya
Aydınlığın habercisi sokak lambaları olmasa
Tüm umutlarımı yitirir
Senin olmadığın bu şehri de anıları da yakar/ak
Sonsuzluğunda kaybolur giderdim.

Ünal Türkoğlu

Desem Ki

Bugünlerde başım dumanlı
Neden diye sormayın
Aklım başımda değil
Bir fırtına yaklaşmakta yavaş yavaş
Şığınacak limanım yok
Öylesine korunaksız öylesine çaresizim
Ne olur, değmesin gözlerin gözlerime
Kapılırim sevdanın rüzgarına
Meğer sana çok uzaktayım derken
Bağlanmışım vuslatın hasretine
Oysa acıların başkentinden
Cezamı çektim de geliyorum
Bu son sözüm, git başımdan
Aklıma bahane buldurtmadan yüreğim
Bir kez de aklım girsin devreye
Kapılmadan vuslatın ateşine
Hiç sevmemişçesine, gözlerine vurulmamışçasına
Yürüyüp geçsem yanı başından
Ya vurgun saatlerim almışsa aklımı başımdan
Aklım dur derken, yüreğim isyankârsa
Ya yanılıp, şaşırıp da desem ki;
Ben sana geldim
Haddim olmadan, haddimi aşarak

Desem ki;
Çaresiz kaldım da geldim
Tüm kapıları kapamışken aşka
Yüreğimin kapılarını sonuna kadar
Yalnız senin için açtım da geldim

Desem ki;
Ben sende var olmaya geldim
Beni sever misin?
Kendinden geçer misin?

Ünal Türkoğlu

Dört Duvar

Ey aklımı başımdan alan
Yüreğime kelepçe vuran sevgili
Aklıma inat, doludizgin yüreğimle
Seni ölürcesine seviyorum işte
Ya gel bana koşalım umutlara
Ya da vur hançeri sırtıma
Bakma sen akacak gözyaşıma
Hançer değildir acıtacak
Sevgime karşılık bulamayışım ağlatacak
Sanma ki sensiz yaşıyorum
Gök kubbe, dört duvar olmuşta
Ben sessizce senden gelecek
Ölümü bekliyorum

Ünal Türkoğlu

Düdük Mü Alsam Ne

dağın ardında ben
önünde sen
kavuşmaya ömür gerek
aşkı mı kaybettim ne

bir akşam üstü
hava karardığında
seni arayıp göremediğimde
göz doktoruna mı gitsem ne

sıra sıra dizilmiş insanlar
araya kaynak mı yapıyorsun
anladım sende bizim mahallede yaşıyorsun
bende tüp kuyruğuna mı girsem ne

sen kıyırık entarinle
kısa pantolumla dalga gecerken
bikini giyip önümde salınır oldun
brezilya karnavalına mı gitsem ne

yolda seninkini gördüm
elinde de senin elin vardı
ellelem gözünde de gözlük vardı
bende elime düdük mü alsam ne

Ünal Türkoğlu

Dünya Dar Gelir

Sandım ki bir masal başladı
Yılların suskunu yüreğimde
Ayaklarım yerden kesilircesine sevip
Sevdanın sarhoşluğuyla kanatlanıp uçacaktım

Tomurcuklar, güle dönüşmeden
Sen, erken gittin ya yüreğimden
Yarım kaldı masalımız
Hiç yaşanmadan, bitti aşkımız
Şarkımızın bile modası geçmiş

Radyolarda, kafelerde çalınmıyor artık
Ayazında seni beklediğim
Sokağın yolu bile asfalt olmuş
Suçlu sevdamızın suç ortakları
Gelincikler, papatyalar solmuş
Yaşamadığımız aşkın katili diye
Bizi soran polisi, jandarması
Görmezden gelir olmuş

Her şey değişti, her şey
Sen gittin,
Ben değiştim,
Gülen gözlerimiz gülmez
Çarpan yüreğimiz çarpamaz oldu
Hiçbir şey eskilere benzemiyor artık
Aşklar bile değişmiş
Aşk diye yalanlar yaşanır olmuş
Dünya bana da, aşkımıza da, dar gelir olmuş
Her şey, her şey değişmiş

Ünal Türkoğlu

Düş Kurma Benle

Yarını ayaklar altına alacaksan
Ne olur, konuşma
Bil ki, ecelin kapısındaım
Yıkacaksan yarınlarımı
Ne olur, git başımdan

Topla sahte gülücüklerini
Alıp yalanlarını,
Ve sahte ağıtlarını
Ne olur, git başımdan

Bekleme beni oyunlarına
Katlanamam yalanlarına
İstesem de kuramam
Sahte sevgiyi yalan üstüne

Yüreğim kalsa da sende
Yarınlarına, düş kurma benle
Son sözümdür aklımla, yüreğimle
Ne olur, ne olur, git başımdan

Ünal Türkoğlu

Eksildim Anne

Bir garibim bu aralar anne
Sahi çocukken de garipleşir miydim?
Çok şımarık oldum, birazda ukala
Kimseyi sevemez oldum,
Çok yordular beni anne
Şimdi sessizliği özlüyorum
Belki de sadece seni sevdiğim zamanları
Çok kırdılar beni anne
Sevdiklerim bir parçamı koparıp aldılar
Çok eksildim, artık sevmeye halim kalmadı
Sen beni hiç eksiltmedin hep tamladın
Hiç senin gibi sevenim olmadı
Nasıl yürekten sevmeyi başardın
Ben hiç senin gibi sevemedim anne
Büyüdükçe kocaman sevmeler olur sanıyordum
Ben büyüdüm diye mi sevdalar küçüldü
Yüreğim neden hep yaralı, hep kanıyor
Hani adamlar ağlamazdı anne
Gözlerimin yaşı neden hiç kurumadı
Yoksa yalan mı söyledin anne?

Ünal Türkoğlu

Elveda!

Yorulduğum, aşk bilmecesini çözmekten
Ebedi ayrılık kapımı çalınca
Sesin karanlığı delip,
Ok gibi yüreğime saplanınca
Kapattığın kapıların anahtarını
Atıyorum, yaktığın ateşe
Bitiriyorum sevdanı, kalbimden
Unutabilmek için seni
Söküp atıyorum yüreğimi
Kalmasın senden bana
Tek bir iz, tek bir hatıra
Vakit tamam, gidiyorum söylenmeden
Tek kelime, sitem bile etmeden
Gömüyorum hiç yaşamadığım aşkı
Bilinmesin mezarımın yeri
Benden sana tek hatıra
Elveda Aşkım! ELVEDA !
ELVEDA !Yazarsın mezar taşıma

Ünal Türkoğlu

Faili Meçhul Mısralara

Günün birinde bir oda da, kapalı bir kutuda
Korkup ürkmüş yaralı bir ceylandın
Oysa yalnızlıktı en büyük silahım
Tutamadım kaybettim, uzanmış elleri

Sağanak yağmurda ısladığımda anladım
Beyazlar içinde kalbi kırık bir melektin
Sen gittin, ben kara kışta kaldım
Rüzgârın fısıltısında seni arar oldum

Gittin, oysa yazılmalıydın kaderime
Nefsime yenilip ihanet ettim sevgime
Mavi gök kubbe altında aradım seni
Bulamayınca yandım kendi derdime

Adını yazamadım faili meçhul mısralara
Kırık bir kalple bırakıp gittin fısıltılara
Anladım, dönmeyeceksin kapattın kapıları
Kalsın yüreğim sende
Ben aldım başımı gidiyorum

Ünal Türkoğlu

Farz et ki

Farz et ki ben sana öldüm de geldim
Gökkuşağının tüm renklerini sende bulup
sende nefes almaya geldim
Ama Şimdi sen gidiyorsun

Meğer sen giderken anladım
Sana söyleyecek çok sözüm varmış
Nedendir bilmem yutkunuyorum, söyleyemiyorum
Söylesem de dinlemeyip gideceksin

Yokluğunda seni sevmek bana yetmeyecek
Biliyorum, Varlığım tükenip gidecek bu şehirde
Bir rüzgar esecek savuracak oradan oraya
Ne çok isterdim gitme kal demeyi

unutulmuşluğun tenhasına düştüm
Ne gidişine dur diyebiliyorum
Ne de yokluğunla yanıp kül olabiliyorum
Araf'ın tam ortasında divaneyim

Farz et ki bir bayram arifesinde
Yüreğimi yerinden söküp sana versem
Götür beni gittiğin yere desem
Alıp yüreğine koyar mısın?

Ünal Türkoğlu

Gel Yanıma

Bir ışık gibi doğdun dünyama
Nakiş gibi işlendin canıma
Mutluluk oldun aktın kanıma
Seni unuttuğumu sanma

Ya gel yanıma!
Ya da çağır yanına!

Gün gelir, kavuşamazsam sana!
Gönül koyup, dârılma bana!
Ömrüm geçiyor, yana yakıla!
Katlanıyorum desemde inanma!

Ya gel yanıma!
Ya da çağır yanına!

Sanki hançer yedim sineme
Belki sinemden de derine
Her geçen gün, neşter vurur yarama
Kavuştur artık beni yarime

Ya gel yanıma!
Ya da çağır yanına!

Cümle alem, sakın ola kınama
Tanrım, beni sevdiğimle sınama
Çare yoktur, yüreğimin gamına
Şabrim kalmadı, artık yarına

Ya gel yanıma!
Ya da çağır yanına!

Ünal Türkoğlu

Gidiyorum

Yılların yorgunu kalbim
Bu gece senin için ağlar

Bu son sabah
İstemeyerek de olsa
Güneşle birlikte uyanarak
Kalkıp senden uzaklara
Sevgimi sende bırakarak
Sensizliğin kollarında kaybolmaya
Gitmek zorundayım,
gidiyorum işte....
Giderken ardım sıra bıraktığım yüreğim ne halde
Aklıma çizdiğim resmini yüreğime kazıyarak
Gidiyorum...

Yüreğim sizler yüreğim boşalır
Düştüm de yola aklımda hep sen
Bir ömre kaç gece sığdırdık
Bıraktıkça dağları ardım sıra
Daha da büyür içimdeki sevdan

Bir elimde azığım, diğerinde hayallerim
Yüküm çok ağır, sevgimse daha büyük
Yumak yumak sevgilerle uğurluyorsun ya
Bekle beni bir gün döneceğim
Kucağımda yumak yumak sevgiyi
Kalbimde en kralından aşkı bulacaksın.

Ünal Türkoğlu

Gitme Kal Benimle

Sen gideceksin acıları yüklenerek
Sanma ki ben huzur bulacağım
Anılar ağlatacak, sokaklar yabancılaşacak
Ben sensiz hiç gülmeyeceğim

Sen gideceksin özlemlerinle
Sanma ki ben hasretlik çekmeyeceğim
Senin olmadığıın diyarlarda
Günlerce, gecelerce beyhude yüreğimle savaşıcağım

Sen gideceksin yalnızlığa
Sanma ki ben mutlu olacağım
Senin olmadığıın bu şehir cehennem olacak
Her gün hayallerimle peşinden koşacağım

Sen gideceksin benden çaresizce
Sanma ki bir gün diner gözyaşlarım
Sanma ki unuturum gözlerinin rengini
Sanma ki unuturum saçlarının rengini

Sen gideceksin gözlerin yaşlı
Sanma ki diyebilirim sana elveda
Çırpınırım da yine de susarım çaresizce
Diyebilmek isterdim; GİTME KAL BENİMLE

Sen gideceksin sessizce
Beni gömerek sensizliğe
Dayanamazsam hasretine
Bir dua edersin yine sessizce

Ünal Türkoğlu

Gitme Kal!

Çınar'da bir kız gördüm
Adını gül koydum
Güzelliğinden mi gül
Kokundan mı gül
Hiç bilemedim
Olsun!

Hep hayallerimde kokladım
Rüyalarımda güzelliğini resmettim
Adını şiirlerimde yazamadım
Yasaktı ya
Olsun!

Dünyayı ikiye böldüm
Bir yanda yasaklığımız
Bir yanda tutsaklığımız
Bu da olsun!
Mutluyduk ya

Bazen takılırdın gitmelere...
Kaçarcasına
Koca dünya sana yetmez
Kaçardın ya
Olmasın!
Bu da olmasın!

Gitme, gitme kal!
Kokunla, güzelliğinle
Hep bende kal

Ünal Türkoğlu

Gitme Yıkılırim

Gitme!
Dayanamam gidişine
Boğazım daralır nefes alamam
Aydınlığımsın karanlıklara terk etme
Gitme! Ben sensiz yaşayamam

Gitme!
Sevdamızı öksüz bırakma
Gidişinle gündüzlerimi gecelere çevirme
Sokakları, caddeleri bana düşman etme
Gitme! Ben sensiz yıkılırim

Gitme!
Ben sensiz kaybolurum
Aklımı yitirir, divane olurum
Korkuyorum, en güzel anılar silinir
Gitme! Ben sensiz kaybolurum

Gitme!
Gidip de söylenecek şarkımızı
Yazılacak şiirimizi yarım bırakma
Bırak gökyüzümüz mavi kalsın
Gitme! Ben sensiz yarım kalırım

Gitme!
Gidip de beni ışısız bırakma
Giderken beni ateşlere atıp gitme
Ayrılamam, ayrılırsan odama hüzünler göker
Gitme! Ben sensiz karanlıkta kalırım

Gitme!
Gidip de yüreğimi harabeye çevirme
Mevsimleri baharsız, beni öksüz bırakma
Gitme alev, alev yanan aşkımızı söndürme
Gitme! Ben sensiz ölürüm

Gitme!
Dünyalara değışmem aşkımızı
Gidip de hazan yaprakları gibi rüzgârlara savurma
Omzuna yaslanıp ağlamak için geç kaldım
Ellerimi bırakma sensiz yolumu şaşırırım

Gitme!
Ne desem faydası yok gideceksin
Beni acılar içine attın biliyorsun
Giderken gözlerime bakma sakın
Gözlerin gözlerime değerse inan yaşayamam

Gitme!
Seni bu kadar çok severken

Bana bunu neden yapıyorsun
Biliyorum ceza veriyorsun
Benim suçumu aşkımıza yüklüyorsun

Gitme!
Beni severken gidişine katlanamam
Elvedalara karışır çığlıklarım
Bensiz gittiğin bütün şehirler düşmanım olur
Biliyorum, bende kalmayıp yine de gideceksin

Gitme!
Gidişinle beni ağlatıp, kahretmekse amacın
Ben her gün sırılıklam yaşıyorum
Her gün ölüp, ölüp diriliyorum,
Ben, sensiz ne haldeyim görmüyorsun

Gitme katlanamam gidişine
Gitme yıkılırım
Gitme dayanamam
Gitme ben sensiz yaşayamam
Gitmeeee!!!!!!!!!!

Gitme, bensiz karanlıklarda kalırsın

Ünal Türkoğlu

Gittin Gideli

Çıkmaz sokaktır aşkımız
Bir damla yaş akıtmaz
Ağlasa da ayrılığa gözlerim
Sen benden gittin gideli

Dağların menekşe kokmuyor
Açsa da yüzünde çiçekler
Nefesin başka yerde soluyor
Sen benden gittin gideli

Ateşin yaksa da gözlerimi
Ayrılık korkusu sarsa her bir yanıma
Aldığım nefeslerde duyarım sızını
Sen bende gülümsemeyeli

Ayrılrsa yollarımız çatal çatal
Yürüdüğümüz sokaklarda gözlerim seni arar
Aklımı başımdan alıp
Sen benden gittin gideli

Ünal Türkoğlu

Gönlümün Katili

Sen tutkumun adı
Gönlümün katili
Saymadım kaç kez öldürdün
Duymadın, duymak istemedin
Ne sözlerimi ne kalbimin atışını
Sen söndürdün yüreğimdeki aydınlığı
Şimdi karanlıklarda kaşpe düşlerin esiriyim
Kalbim karanlıklarda boğulsa da
Bir daha senin ateşini yakmayacağım
Bir daha senin ateşinde aydınlanmayacağım
Sevdanın eşiğinde aşk yerine nefreti tattırdın

Ünal Türkoğlu

Gönlümün Kırıklarını

Ne olursun git artık
Ben bende değilim yorma beni
Kalbin mi kırıldı diye sorma halimi
Gönlümün kırıklarını alıp da gidiyorum

Sevdim seni açtım gönlümü
Nerden bilirdim aşım haddimi
Sorma artık yüreğimdeki yükümü
Gönlümün kırıklarını alıp da gidiyorum

Sevdim diye günaha mı girdim?
Bilseydim kuşa meyledip
kanat çırpamazdım vuslata
Gönlümün kırıklarını alıp da gidiyorum

Açtım sana kalbimi düşünmeden oldu
Vurma artık, gülen yüzüm soldu
Keder, hüznün ne varsa heybeme doldu
Gönlümün kırıklarını aldım da gidiyorum

Düşünemedim sevdamın önünü ardını
Kimse etmedi, ben yaktım kendimi
Bilmedim ateşte yürüdüğümü
Gönlümün kırıklarını aldım da gidiyorum

Ne büyük suç işledim tanrım
Sevda bilmeze gönül verdim
Ne olur kızmayın biliyorum suçumu
Gönlümün kırıklarını aldım da gidiyorum

Ünal Türkoğlu

Gurur Duy ! Aysel!

Dün bir, bugün iki
Zaman, ne de çabuk gelip, geçmiş
Ayrılık, çoktan yollara düşmüş
Bak zaman gibi bizimde aşkımız bitmiş, Aysel!

Begonya kokan, çöp kokan sokaklar
Şimdi hasret kokuyor
Caddelerse anlamsızlaşmış
Gül dikilmiş, çim ekilmiş caddelerimiz nerede, Aysel?

Anlıyorum, sensiz her şey değişmiş
Nerde masmavi gökyüzümüz?
Hani gülen gözlerle bakan, içimizi yakan güneşimiz?
Nerde anlamlar yüklediğimiz, bembeyaz bulutlarımız, Aysel?

Eskimiş resim gibisin
Tutsan da ellerimi
Güldürmezsin yüzümü
Ellerin bile değişmiş, eskisi kadar narin gözüküyor, Aysel!

Nefretimsin
Kaçtığımın
Korktuğumsun
Canımı acıtansın
Yinede sensizlik zor geliyor, Aysel!

Bir gün kaçamam ve göz göze gelirsek
Yıktığın adamı, perişan ve bedbaht görürsen
Bu senin en büyük eserindir
Enkazınla, gurur duy! Aysel!

Ünal Türkoğlu

Güle Güle

Hiç bilemezsin dardayım bugün
Hüzünlü bakışlarının ardından
İçime akıttığın gözyaşlarımda boğulmaktayım
Anlayacağın hasretine katlanamıyorum

Konuşmak kıfayetsizdi bugün
Seni seviyorum diyemedim
Gözlerimiz konuşurken
Anlamsızdı bütün sözler

Söylenecek bir söz bırakmadan
Gelecek günlere ışık tutmadan
Gündüzleri peşine takıp
Hasret dolu geceleri bana bırakarak gidiyorsun

Ellerimi bırakınca anladım
Çaresizlikmiş bu aşkın adı
Hasrete gidermiş meğer aşkın yolu
Çok seviyorum desemde
Vuslat değilmiş bu aşkın sonu

Merhaba zifiri karanlık dünyam
Merhaba yaşanılacak acı kaderim
Merhaba kahır dolu hayatım
Merhaba kuraklaşan yüreğim

Güle güle sevgilim
Güle güle hayatımın anlamı
Güle güle vuslatın kadını
Güle güle Yaban çiçeğim

Ünal Türkoğlu

Gülüm

Karlar sepelerken, kara bir kış günü
Yürürken kaldırım kenarında
İlk gözlerini gördü, gözlerim
Bugündü seni görüş günüm, Gülüm

İster en kara günüm
İsterse kara yazgım olsun
En ayazıydı içimdeki zemherinin
Bugündü seni görüş günüm, Gülüm

Acılarımı başlatırken gözlerinle
Büyütemeden içimde seni
Yokluğunun sürgünü ettin beni
Bugündü hasrete gidiş günüm, Gülüm

Bu nasıl bir veda ki
Gecem geceye, gündüzüm gündüze benzemiyor
Vedalaşırken bir sabah,
Gözyaşlarım, gidişindeki perişanlığıma ağlıyor
Bugündü senin gidiş günün, Gülüm

Şensiz, susuz, ekmeksiz, nefessizim
Öksüzüm, çaresizim, kimsesizim
Beni sensiz, senden uzakta bıraktığın
Bugündü benim bitiş günüm, Gülüm

Sen giderken sessizce
İçimdeki isyanı, susturdum sessizlikle
Ufalandı içimdeki sevdan
Seni yaşanmamışlığım, kalırken arkamda
Ayrılıyordu yollarımız
Bugündü benim ölüm günüm, Gülüm

Ünal Türkoğlu

Gün Olur

Gün olur, gün küskündür akşam olur
Gün olur, gece barışır gün olur.
Bazen gül kokar da yüreğim
Okunmaz kinin, nefretin esamisi

Bazen de nefret fırtınası kopar yüreğimde
Gözüm görmez olur, sevgini de, aşkını da
Dünya tütmez gözümde
Yanıp kül olmuştur da

Savurmak kalmıştır bana
Ben bilirimde sabrımı
Sen neden sahip çıkmazsın sevgime
Başım döner, gözüm kararır da düşerim mi sanırsın

Başım dumanlı diye hep kanmamı mı beklersin
Bekleme benden durulmamı
Ben köpürür taşarım
Önümde set olma inan seni de yıkar geçerim.

Ünal Türkoğlu

Günceler Tuttum

Günceler tuttum
Sayfalar dolusu
Sadece iki kelime yazabildim
Seni Seviyorum

Ünal Türkoğlu

Güzel Hatırla!

Hayatıma girdiğin gün!
Kışın ayazında güneşim oldun
Yokluğumdan var edip, ısıttın
Yetmedi, kendine yar ettin

Seni bir ömür sevmeye yemin ettim
Bir rüyaydı imkânsızı yaşattın
Gerçek olamayacak bir hayale kapıldım
Bir yerlerde saklanmış gerçeklerle uyandım

Sen hayallerinin arifesinde yaşarken
Ben bayramı tükettim, sona yaklaştım
Güneşim karardı, yıldızlarım söndü
Hayallerim gerçekler karşısında öldü

Sana veremediğim saadetler senin olsun
Günahlar bende kalsın, sevapları sen al
Bu son satırlarım, veda ediyorum
Beni kötü bilme, güzel hatırla

Ünal Türkoğlu

Hani Sonbahar Gelmez Demiştin

Hani sonbahar gelmez
Aşkımız hiç bitmez
Sen hiç ağlamazsın, demiştin
Bak işte, günler gelip geçti
Ayrılık, gelip kapımızı çaldı

Çiy taneleri kalkmadan sabahın
Seni son bir defa görebilmek için
Seni yüreğimden değil
Bu şehirden uğurlamak için geliyorum
Demet demet güller veremedim
Dudağına bir buse indiremeden
Hoşçakal diyemedim, gideceksin
Sen gidince, gündüzlerime gece çökecek
Kelimelerimse firari olacak, biliyorum
Her gece, sabahlara kadar
Seni soracağım mısralarıma
Şimdi nerdesin diye,

Hasretine nasıl dayanırım
Dayanamam da,
Karanlık köşelere saklarım, göz yaşlarımı
Ben ağlarım, kelimelerim ağlar
Göz yaşlarım ayrılığın imzasını atarken
Şimdiden yabanım bu şehirde

Henüz sen gitmeden bu şehirden
Zifiri karanlık çöktü de yüreğime
Sakladım göz yaşlarımı kuytulara
Oysa ağlamak isterdim, yağmur misali
Şimdi yüreğimle ağlıyorum, sessiz, sessiz
Ne olur, ne olur, uyandırın beni
Bir düş olsun, bir düş olsun da
Uykularımda kalsın ayrılığımız

Ünal Türkoğlu

Hasret Pazarı

Denizli otogarında hasret pazarı
Biletler ayrılığa kesiliyor
Geldi ayrılığın dakikaları
Sırma saclarını okşayıp
Ela gözlerine son bir defa
Gözyaşlarım süzülürken baktığımda
Ayrılık vakti çoktan gelmişte
Ellerimi gitme kal dercesine sallarken
Ayrılığın acısı yüreğime çoktan çökmüş

Sen gidiyorsun işte
Aklımı da alıp götürüyorsun ya
Bilmem kaç gece
Hasretinden uykusuzluğa yenik düşeceğim
Bil ki ölünceye kadar
Hep seni kalbimle bekleyeceğim

Yaz akşamında aklımda anılar
Ellerim cebinde bir ben mi avareyim
Denizli sokaklarında?
Cebimde kalan son paramı da
Senin hasretini unutmaya veriyorum
Dokunsan ağlayacak dertli gönüller
Hep buraya mı toplanmış?
Anlıyorum her giden geri gelmiyor
Yoksa bu karanlık izbe mekan
Bu kadar dolup taşar mıydı?
Buram buram hasret mi kokardı?
Her dilden, her gönülden;
Ah be Aysel! Şimdi neredesin?
Nidaları gök kubbede çınlar mıydı?
Bende unutulmuş bir aşkın
Belki hiç dönmemek üzere giden sevgilinin
Ölünceye kadar bekleyeni miyim?
Gördün mü Aysel?
Hasretin aklıma ne oyunlar oynuyor

Biliyorum sen döneceksin
Ellerim üşümeden yeniden tutacaksın
Pencereden gökyüzüne her baktığında
Bir çift gözün yolunu beklediğini göreceksin

Ünal Türkoğlu

Her Şey Bitti

Aklımı yitirmekteyim düşünemiyorum
Göz yaşlarım sel oldu ancak ağlayabiliyorum
Öylesine çaresiz, öylesine yalnızım ki
Bir ben kaldım geriye çöl kadar ıssız
Çok yaklaşmıştık belki ecelin kapısına
belki de mutluluğun ocağına
Ne ecel gelip alabildi
Ne mutluluktan eser kaldı.
Her Şey bitti
Nefretim bile bitti
Sen bittin
Ben bittim
Aşkımız bitti
Bizim için hayat bitti
Hiç bitmeyecek göz yaşlarımızdan başka
Bizden geriye ne kaldı ki .
Esaretimiz başladı bu hayatla.
Aydınlıklar küstü de bize
Karanlıklar sardı her bir yanımızı
Yüzüm kalmadı seni düşünmeye
Hayallerim bile küskün Şimdi bana.

Ünal Türkoğlu

Herşey Yanlış

Beynime kurşun yedim
Karşıma çıktığın gün
Şaşırp, delirdiğim
Gündü, bugün

Her şey yanlış
Zaman yanlış
Tutkum yanlış

Sen yanlış, ben yanlışım
Oysa tutunacak bir daldı
Senden istediğim
Zamanın zamansızlığında
Umudun umutsuzluğunda
Keşke çıkmasaydın karşıma gülüm

Bir bakış
Bir gülüş

Acaba çok şey mi istedim?
Yanlış zamanda
Yanlış senden

Olsun be gülüm!
Sen değil, bendim hepten yanlış
Üzülme başımı alır
Arkama bile bakmadan
Giderim...
Diyebilmek isterdim
Yalanda olsa

Ünal Türkoğlu

Hikayeden Yaşamak

Aşk, takılı kalmaktır yanlışa
Susup beklersin
En savunmasız anında
avcının vuracağı günü

Boşluğa bakan gözlere
Haykırırsın çaresizce
Avazın çıktığınca
Ne sesini duyan
Ne varlığını bilen vardır

Karabasan olur hayallerin
Yanarsın tek başına
Zindanın olur gök kubbe
Yine de yaşarsın hikayeden

Ünal Türkoğlu

Hoşçakal Yabançiçeğim

Yolun sonu göründü
Daha çok eskiyip yerlerde sürünmeden aşkımız
Gidiyorum istemeyerek
Bu sana yazdığım son şiir
Seni kalbimde taşıdığım son dakikalar
Mutluluklarımı anlatmak isterdim
Seninle mutlu olsaydım eğer
Şimdi hüzünlerimi yazıyorum
Korkularımı, senden kaçışımı yazıyorum
Günler, geceler boyu seni düşünürken
Senin yokluğunu, yalnızlığımı yazıyorum

Buraya kadarmış
Buraya kadarmış, seninle aşkımız
Biliyorum zor gelecek ayrılık
Biliyorum kolay olmayacak unutmak
Bu can bu bedeni işgal ettikçe
Şıyrılıırım bu bedenden
Üç günün hesabını yapacak değilim ya
Birakıyorum en başta seni
Sonra senin olmadığın bu hayatı
Son bir defa bakıp gözlerine
Son bir defa seni seviyorum
Nağmeleri arasında,
Karanlığın içinde kaybolup,
Bir daha dönme umudu olmadan,
Aydınlık sabahlara hasret,
Sana hasret,
Mutluluğa hasret,
Kokuna, sıcaklığına, nefesine hasret
Gidiyorum

Gidiyorum! Hoşça kal gözbebeğim
Hoşça kal yaşanmamışlığım,
Hoşça kal düşlerimin kadını,
Hoşça kal sevgiye yaban, Yaban Çiçeğim!
Gidiyorum
Gidiyorum İşte !
Hoşça kal !

Ünal Türkoğlu

Huzurun Misafiri

Ben her bahar aşık olurum
Baharda bitti-bitecek
Bu aşkta eskidi-eskiyecek
Çatırtısını duymadan bu aşkın

En sakininden süzölüp çıkmalıyım
Şessiz, sakın ve sensizce
İncinmeden, incitmeden
Geride korkular, kavgalar bırakmadan
Tatlı anılar, hülyalı bakışlar bırakarak

Denizin tam da ortasında
Sakin bir rüyada
Sakin bir dünyada
Sensiz aklımla
Yeni baharın
Yeni aşkını beklerken
Huzurun misafiri olmalıyım

Ünal Türkoğlu

Hükümsüz Aşk

Ben gidiyorum bu şehirden aşk
Sen kokan bu şehir öldürüyor
Yatağımı yorganımı yaktım
Bavulumu doldurdum senli hatıraları
Bir çakmakla bitiyor her şey
Yaşanmasın bu kentte sonu ayrılık olan aşk

Heyecanlarımı, mutluluklarımı, hüznlerimi
Bırakıp gidiyorum bu şehirden.
Bir zamanlar sonuna kadar açılan kapılar
Şimdi kapanıyor yüzüme birer birer

Yalnızlık akıyor çeşmeleri
Kandırmıyor kana kana içsem de
Bir nağme çalıyor uzaklardan
Gitme hep yanımda kal diyor

Gidiyorum bu şehirden hayalleri de yıkarak
Aldım yanıma bir kaç kırgınlık
Büyükçe terk edilmişlik
Ve ihanetin adı resmini yakıp da gidiyorum

Ufak ufak yol almak lazım
Susturmak lazım ağlayan bu yüreği
Eylemlere yakışmayan bir aşk için
İsyan başlatmamalı susmalı bu yürek

Kapatıyorum şehrin kapılarını girmesin aşk
Bir daha kokmasın sokaklarında, caddelerinde ihanet
Sevdam yüreğimde hükümsüz kalsın
Gözyaşlarım ise bedduam olsun.

Ünal Türkoğlu

Hüzzamlı Geceler

Bir hüzzam şarkı çalıyor
Gecenin kasveti ile ağır aksak bir tempo tutturmuş
Her namesinde yüreğimi yakıp, yıkıp geçiyor
Hele bir de bu geceler yok mu?
Unutmaya çalıştığım seni, aklıma sokan geceler
Uyunası geceler neden uyutmazsınız,
Bir vefasızın tarafını mı tutarsınız?
Sizde vefasız, sizde zalimsiniz geceler
Çalsın hüzzam, edecekse kalbimi param parça, varsın etsin
Zaten, yüreğim bölük, pörçük
Geceler hiç gelmeyin üstüme
Benden alacağınız kalmadı,

Yorulduğum artık rahat bırakın
Kıvrılıp uyuyayım şuracığa
Sanki doğdum doğal uyumamış
Dünyanın tüm yükünü omzuma yüklemişim
İşte bir o kadar yorgunuyum hayatın
Rahat bırakın,
Hatta beni yok bilin,
Gitti, bitti bilin,
Belki de sabaha çıkmam
Gönül yorgunuyum, gönül
Yüreğimdiki bu sızıyla
Her gün, her saat, her dakika ölmüyor muyum?
Bir kez de yarın öleyim ne çıkar ki
Bu sabah uyanmam, uyanmam artık

Uyanmasam ne fark eder ki
İkinin yanında, bir olmayı bilmeyince
Ha yaşamışım, ha ölmüşüm
Gidin zalim geceler, gidin! Söyleyin yâre
Bu sabah ya öyle, ya böyle gidiyorum

Sevenlerin bozguncusu olmam
İhanet dersin, aklımdan geçirmem
Aşkla oyun oynamak mı? Hiç bana göre olmaz
Bak susuyorum, hem susup, hem paşa paşa gidiyorum
Suçlamıyorum seni, ektiğini biçmeni diliyorum.
Dilerim sende, vefasızlığı tadasın
Dilerim hainliği göresin
Dilerim gözyaşlarım dinmeden, sende mutluluk yüzü görmezsin
Gül yüzün, gün gibi ağarsa da hiç gülmesin
En güzel düşlerin bile, kâbuslarla son bulsun.
Utanmıyorum, yaşananların hatırını saymadan
Giderken sana en büyük beddualarımı ediyorum

Ünal Türkoğlu

İhtilalin Kurşunları

Biraz ondan biraz bundan
Çokça özgürlük dolmuş heybeye
Zaten gidiyor ömür dediğin haybeye
Yeşerecekse umutlar gelsin bin bir bela

Karakışta kalmış ülkemin
Bağrı yanık topraklarında
Sen ve ben devrime gebe
İhtilalin kurşunları gibiydik

Yürekler susamışsa özgürlüğe
Bir bedel ödenecekse eğer
Son kara gecenin sabahına
Davetlisin buyur bekletme hicran

Bir yanımız bahar
Bir yanımız musalla taşı

Ünal Türkoğlu

İki Sevgili

Uzaklardan gelecek bir gemi
İçinde olacak bir peri
Rıhtımda bekliyorum ben seni
Sensiz sönmüştü hayatımın ferî

Deliyor dalgaları aşka gelen gemi
Ömrüm boyunca bekledim hep seni
Basamaklardan inecek altın yürekli sevgili
Umutumu yitirmişken hayatımı verdin geri

Heyecan sarmıştı gelecekti sevgili
Bildik bir hikaye değildi gelen aşk gemisi
Sevgilinin boynuna sarılır gibi
Atmıştı halatını rıhtıma denizlerin devî
Kavuşmalıydı artık iki sevgili.

Ünal Türkoğlu

İllegal Yolcu

Güçlü müydüm, güçsüz mü?
Yüreğimi paramparça edeceğini bildiğim halde
Sessiz işgaline, suskunum
Aklım durdu, dilim sustu
İllegal yolcuydun aklımda, ruhumda
Ne gördüm, ne buldum seni içimde
Güneşim battı, nisan bahara küstü
Derttin, kadehlerde çare aradığım
Güldürmeye değil sövdürmeye geldin
Katıksız ekmeğime katık değilsin sen
Artık hayat bana küskün
Biliyorum seni yaşamak imkânsız

Ben denizin azgın dalgasında
Gökyüzünün bulutlu mavisinde
Kısacası sen aklıma düşmediğinde mutluyum

Ünal Türkoğlu

İnci Tanesi

Her sabah doğan güneş
Zifiri karanlığı yırtarcasına
Yeni bir umudu peşinden sürüklerken
sürgülerim kapıları
girmesin anlatamayacağım aşk

yakamozun pırıltısı olsam
ıstiridye kabugundaki inci tanesine
yılğın,bitkin yüreğimle
acı içinde kıvranırken
nasıl anlatabilirim
inciği inci yapan
yakamozun pırıltısıdır diye!

Ünal Türkoğlu

İnsanlık Ülkü Bekliyor

İnsanlık Ülkü bekliyor
Tanrı Türkü kutsuyor
Türklük, doğdu doğacak
Kılıçlar kuşanılsın
Kösler çalinsın
Toy başlasın
Gönüllerde fetihler yapılsın
Ergenekon'dan atlı çeriler
Yürüsün Bozkurt'un peşi sıra
Açlar doysun, sırtları pek olsun
Çocuklar ağlamasın
İnsanlık gülsün
Türklük, doğdu doğacak
Gökyüzü rengârenk,
Ülkü Çiçekleri;
Sevgi yazıyor,
Adalet yazıyor,
Barış yazıyor,
Hepsi Türk'ün içinde yaşıyor
Kalbinde ALLAH, aklında TURAN
Türklükle yer, gök cennet
İnsan, yeniden İnsan

Ünal Türkoğlu

İntikamım Var

Bir sorsalar seni bana
Anlatırım masalını
Hiç okşanmamış başını
Sevdaya kapanmış yüreğini
Hele özlem dolu bakışını
Ağlarken gözyaşlarını silişini
Benden sebepsiz kaçışını

Ya beni kim anlatacak?
Okyanuslar ötesinde de olsan
Kalbimin en ortasında seni buluşumu
Seni görür görmez yanışımı
Açmamış bir gonca olup yüreğimi sarışını
Sana dokunmak için bahaneler buluşumu
Uykularımı bana düşman edişini
Kavgalarımda beni susturup
Yüreksizlere yem edişini

Anlatamadım, anlatamıyorum
Hırsımdan çıldırıp, kuduruyorum

Dilerim Allah'ımdan bir gün yolum
Aşk yolundan ayrılırsa
Ahtım var, yeminim var
Sebebim var, çarem var
Bende bitmez tükenmez bir kin
Alınacak dillere destan intikamım var

Ünal Türkoğlu

Kadınım

Jötem kadınım
Her dilde Je t'aime
Birlikte olmasak da
Kalbim seninle yaşıyor
Sanma ki hasretindeyim
Senin yokluğunda bile, senle yaşıyorum
Bazen Eyfel kulesinin altında
Bazen de Cote de Azur'da
Yudumlariken kahvelerimizi Paris kaldırımlarında
Düşünmeden edemiyorum
Dünyalarımız ayrı da,
Gönüllerimiz mi bir diye
Yokluğunla, varlığını çoktan karıştırdım da
Uykuda mıyım, yoksa uyanık mıyım?
Bilmiyorum, bilmekte istemiyorum
Böyle mutlu olmayı umut ediyorum
Yarın başka bir şehirde;
Belki, Venedik'te bir gondolda
Belki de, İstanbul'da gün batımı vapurunda
Bil ki, nefes alıyorsam yalnız değilim
Ölünceye kadar, her nefesimde ;
L'amor! L'amor! L'amor!

Ünal Türkoğlu

Kahrolayım

Bir gün sokakta karşılaşırsak
Bana nefreti değil sevmeyi unutturan
Bakışlarında suçluluğu bulamazsam
İşte ben o an, kahrolayım

Senden uzakta kaldığım an, sen yoksan
Benim gecelerimde rüyalarımı süslemiyorsan
Bir anlık haz için sevdiysen
İşte ben o an, kahrolayım

Seni hatırlamak için uykum kaçtığında
Baktığım lambalar bir bir sönerken
Yaşıyorum sandığım an, Nikahını duymuşsam
İşte ben o an, can vereyim

Ünal Türkoğlu

Kalsın Fani Dünya

Bir yanım sen olmuş
Bir yanımsa göçmüş
Anlatılmaz ayrılık yaşanmayınca
Canım, canım dedikçe canım acıyor
Bir an unutsa da aklım seni
Kahkahanın tam ortasında
Yüreğime oturur taş gibi bir acı
Suskunum hayata, suskunum yüreğime
Sen gittin ben unuttum gülmeyi
Beceremedim sensiz ayakta durmayı
Yıkıldım, yıkılıyorum
Dönmeyeceksin biliyorum
Beklediğin yere hiç uzak değilim
Beyhude günlerimi sayıyorum
Çok geç kalmam yakında geliyorum
Duyulmasa da sessiz çığlıklar atıyorum
Boşuna harcanan ömrümü acılarla beziyorum
Dinsin acılarım, taş kessin yüreğim.
Kalsın fani dünya, ben sana geliyorum.

Ünal Türkoğlu

Karar Verdik Evlenmeye

Martta başladı bu olay
Size oldu anlatması çok kolay
Güzel kaşları var, yay mı yay
Gözümü aldı parlak bir ay

Nisanda aldı beni bir hüzün
Geçmez ki onsuz koca bir güzün
Anladım ki o benle,
ben onla bir bütün

Ekimle başladı aşkımız meyve vermeye
Yemin etmiştik ömür boyu sevmeye
Diyecek yoktu aşkımıza
Karar verdik evlenmeye

Ünal Türkoğlu

Keşke!

Yaşıyorum hayatın sıradanlığını
ne yarınlarım var, ne dünüm
Sen çıktın ya karşıma
Bir dünya kurdum hayalimde
Keşke koydum adını
Sen ve ben vardık içinde
Adem ile havva misali
Bir cümle kuruyordum
Başında KEŞKE
Aklıma sen geldin
Önünde KEŞKE
Kır çiçeklerini düşündüm
Tomurcukları KEŞKE
Bilmezdim bu kelimenin anlamını
Seni tanımadan önce
Hiç bir şeyden nefret etmedim
KEŞKE' den nefret ettiğim kadar
Yaşıyorum senle KEŞKE, KEŞKE!

Ünal Türkoğlu

Kimseler Bilmiyor

Biliyor musun sevgili
Sen gitmiştin benden
Ya da öyle sanmıştım
Yanılmışım sevgili, hiç gitmemişsin
Gitseydin benden
Her sabah ansızın
Kurşunlar saplanıp yüreğime
Uykularım bölünmez
Çaresizce kıvrandıran,
Haram geceler yakmazdı
Aslında ben, sen olmuşumda
Kimlik belgende saklıdır adım
Madem ki sen oldum
Neden, tarifsiz bir acı duyuyorum yüreğimde
Neden, her gece, hüznün bataklığında boğuluyorum
Gittin desem gitmedin
Kaldınsa elaların neden saplanmıyor yüreğime
Kelimelerin neden konuşmuyor benimle
Ben kendimden vazgeçtim de,
Sende yaşamayı özlüyorum
Ben sana bir kez vurulmuşum
Ve hala vurgun yediğim yerdeyim
Oysa ne çok severdim hayatı yaşamayı
Şiirler dokurdum sayfalara
Aşk olurdu adın, işlerdim sayfalara nakış nakış
Oysa seni her düşündüğümde
Gülen yüzünü görmeliyken
Ela gözlerin şimşek çaktırmalıyken
Neden saplanıyor sırtıma hançerin

Şimdilerde her gece gözyaşlarım ağlıyor
Oysa dökülse de ağlamazdı gözyaşlarım
Karışıyorum her gözyaşımınla deryaya
Ama kimseler bilmiyor
Kimseler görmüyor
Mutsuzluğumun rengini

Oysa en çok sevdiğim şeydi;
Yüzüne anlamlar yüklemek
Ela kurşunlarına hedef olmak
Şimdilerde tarifi imkânsız acılarla
Hüznün bataklığında boğuluyorum
Kimseler görmüyor
Kimseler bilmiyor.

Ünal Türkoğlu

Küsme

Vurulduğumu da nereden çıkarttın kara kaşına
Fırtınalarım hiç esmedi senden yana
Bendeki yüreği yüklenme boşuna
Kurduğum düşlerde sana yer bulamam işte

Yüreğim bu aşka yetti sanma
Aşk için atıp tutarım sen yinede inanma
Ben hiç bir kadında aşk aramam bana kanma
Yüreğim senin için çarpıyor desemde sakın aldanma

Duygularımı aşk sanarak beni sevipte
Gecelerini beni düşünerek zindan etme
Vakit buldukça uğrarım sen kendini hiç üzme
Seni kandırdım diye bana kızıp küsme

(Aşk; karanlıkta yolunu bulabilmektir.)

Ünal Türkoğlu

Maviydi Düşlerimizin Rengi

Tozlu raflardan indirdiğim mürekkebi solmuş mektupla vedalaşıyorum
Bir zamanlar hırsızıymışım yaban çiçeği kokan yüreğinin
Meğer ne çok yalan söylemişsin sende misafir kaldığım yıllar
Göz yaşarımla yıkadım her satırını seni geçmişe uğurlarken

Dünde kalmışsam tuhaf bir güne nasıl derim, "Günaydın"
Sensizliğe alışmışken, yeniden senli düşler kurdurup
Bir şarkının notalarını dökerken dudakların
Sol yanıma gelip sarma kanayan yaralarımı

Bir yanın ben kokarken, bir yanında yabancı eller
Kanatlarını açıp yeni sarhoşluğa uçarken
Sensizliğin en kuytusunda üşüdüğümü
Bir sen bilmiyorsun, bir de karanlığa düşmüş geceler

Maviydi gökyüzümüz, denizler gibi, biz olup bakarken
Maviydi düşlerimizin rengi, karalar bağlamadan
Anladım ki, yokmuş vuslatın rengi
Sokaklar, kaldırımlar bizli kokardı, şimdilerde hiçlik kokuyor

Yokluğunun arifesi değil, yokluğunun bayramı bugün
Varlığını yaşayamadan, yokluğuna hasret gidiyorum
Dalgalar kayaları vurup, kum tanesine döndürürken
Ben neden yıkılmayıp, umuda yenik düşüyorum

Konuşurduk; ben ihanet derdim, sen sevgisizlik derdin
Anlaşamaz kavga bile ederdik, yetmez küserdik
Boşunaymış kavgalarımız, inatlaşmalarımız
Meğer ikisi de vuslata vurulan hançerlermiş

Ünal Türkoğlu

Mazi

Bakacağım, maziye

Sana son bir kez,

Gitme kal diyeceğim.

Anılarda ki mutlulukla,
vedalaşarak

Kalan son umutları,
sileceğim

Sana tüm mutlulukları,
vererek

Bir buse dudaklarına,
indirerek

Dertlerime güleceğim.

nal Türkoğlu

Mehtabı Seyrederek

Bir kez olsun uyandığımda
Yanıbaşımda görebilsem seni
Düş değil bu da gerçek olsa
Sarılsam sıkı sıkıya
Okşayabilsem sırma saçlarını
Hiç kaçırmadan gözlerimi
Doya doya bakabilsem ela gözlerine
Sokmadan aklını yüreğine
Bir kez de sorgulamadan
Yalnızca mutluluğu yaşasak
Kaçan günlere, gecelere inat
Yeni gülen günlere merhaba desek
Fırtınalar kasırgalar esti yüreğimizde
Şimdi üzmeden, kırmadan
Yüreklerimize sığdıramadığımız
Büyük aşkın meyvesini
Bulutların üstünde
Mehtabı seyrederek toplayabilsek

Ünal Türkoğlu

Mutlu musun Şimdi

Gelme, ben vuruldum,
Vuruldum da dűŐtűm
Sen sustun, ben kűŐtűm
Karanlık gecelerde yollara dűŐtűm

Bitmeyen karanlık gecelerde
Kahır taŐları sırtıma yűk olup dizildi
Kalbime mezar taŐın dikildi
Sűyle, mutlu musun Őimdi

Beni bende arama artık
BaŐımı dűŐűrdűn yere
YűreĐim aĉ, verme katık
Seni solumam, korkma artık,

Her gűne kűr uyanmazsam
Seni gűrmenin hayalini kurarsam
Sol yanım susturmazsam
Nasıl katlanırım yoksulluğuma

Dik duracağım dedim
Tutamadım sűzűmű
Yenildim mızrabaya,
O ağladı, ben ağladım
Yalnızlık ağladı
Yine geceyi sabaha kuŐandırdık

Gűzűmden dűŐtűn,
Hűzűnlű gecenin sabahında
Canın yandı mı, sűyle benim gibi?
Ruhun sıyrılıp gitti mi, bedeninden?

Yokluğuna kızıp,
gecelere isyan etmediysen
Onu getirmeyen gűne,
dűŐŐman kesilmediysen
Sen aşkı hiÇ tatmamıŐsın
Sen hiÇ yaŐamamıŐsın

űnal TűrkoĐlu

Ne Olur Sus!

Senin beni bir ağlatmaya, bir güldürmeye yeminin mi var?
Dudakların seviyorum derken,
Sırtımdan hançerlemeye ahtın mı var?
Düşünmek istemesem de sana dair sözcükler
Dilim sussa da yüreğim susmuyor; Seni Seviyorum

Ne olur, sus! Ayrılık dökmesin dudakların
Son şarkının notalarına vurur gibi can yakmaşın
Meğer hasretliğin çoktan taht kurmuşta yüreğimde
Bu akşam bir kez daha anladım, ben seni çok sevmişim

İşte bak sensiz bir akşamım daha oldu
Çaresiz bir başıma bırakıp gittin diye
Sırtını dönüp gitme, seviyorum düşsem de girdabına
Sensiz yaşayamam, yeter ki iste kulun kölen olayım

Güneşim olmasan da gölgene sığınayım
Sevmesen de bir gün seveceksin diye bırak yolunu gözleyeyim.
Gün olur düşersen aşkın mahpushanesine bırak elini tutayım.
Öyle derin sevdanın içindeyim ki inan tek dermanımsın.

İşte ben buradayım;
Bak desem bakmaz mısınız?
Yarınlarında bana bir yol açmaz mısınız?
Öyle savunmasız, öyle sevdalıyım ki,
Yanıp kül oldum, rüzgar olup savurmaktasın.

Nasıl ki gece karanlıktır
Umutlar tükenmiştir
Güneş karanlığı yırtarcasına doğar ya
İşte ben öyle doğacağım
Sen istemesen de beni sevmeye mahkum edeceğim.

Ünal Türkoğlu

Nerden Bileceksin

Bilir misin sevgili
Seni ilk gördüğümde
Hüzün deryasında boğulan yüreğim
Şana dağlar kadar sevda büyüttü
Öylesine sevda büyüttü ki
Gündüzüme, geceme sığdıramadım
Aklımı, fikrimi aldın da başımdan
Ben senden, bir an olsun vazgeçemedim

Korku nedir bilir misin sevgili
Kocaman şehirde yapayalnız kalmayı
Şen kahkahaların ortasında
Hüznün bataklığında boğulmayı
Ben çok iyi bilirim
Çünkü korkmayı sen öğrettin

Sen yıkılmayı bilir misin sevgili
Kanatların kırılır, ayakların tutmaz
Kaçmak istersin kaçamazsın
Çünkü sen varsın bu şehirde
Çünkü sen varsın yüreğimde
Nasıl kaçabilirim ki kendimden
Yüreğimi söküp atamam ki
Çünkü sen varsın saklı bahçemde
Derleyemem biliyorum
Ama adam gibi yıkılmayı bilirim
Sen nerden bileceksin yıkılmayı
Sen hiç yıkılmadın ki
Ben çok iyi bilirim
Çünkü yıkılmayı bana sen öğrettin.

Bilir misin sevgili
Zemherinin ayazında terlenir mi hiç?
Terk edilmişliğin ateşi yakarken yüreğimi
Tarifsiz bir hüznün arifesinde
Terlendiğini sen öğrettin bana
Adamlığımdan utandım
Utandım da yine de vazgeçemedim senden

Yaşarken ölmek ne demek bilir misin sevgili
Yüreğin haince sana ihanet edercesine pır pır atar ya
Kaçmak istersin kaçamazsın
Vazgeçmek istersin, vazgeçemezsin
Çaresiz kalıp, seni her düşündüğümde
Uçurumdan aşağı düşerim
Bilmem kaç kez ölmüşümdür de
Yine de senden vazgeçmeyi akıl edemem

Böyle her gün ölmek ne demek bilir misin?
Sen benim için hiç ölmedin ki
Sen benim nasıl sevdiğimi
Nerden bileceksin

Sen hiç sevmedin ki
Ünal Türkoğlu

Onurumla Çekiliyorum

Bilmiyorsun,görmüyorsun
Kızgınlığım,hatta nefretim
Aşkımın şahidi anlamıyorsun
Dilim dönmüyor,aklım yetmiyor
Seni çok sevmekse suçum
Beni görmeyecek kadar
Benden uzaklardaysan
Çaresiz kalırım gönlümün kırında
Aklımı başımdan almasaydın
Belki daha az sevebilseydim
Yanmazdı yüreğim bu denli
Kokun yüreğime sinmeseydi
Günlerim hüznle,aklım senle
Yüreğim sevdanla dolmasaydı
Köhnemiş bu şehir
Üstüme bu denli gelmez
Sokak kedisi gibi dolaşmazdım
Çaresizliğin yıkıntısı içinde
Özlemin soğukluğunu yaşıyorum
Aklımı kaçıyorum biliyorum
Bu sevda için saçlarından
Ela gözlerinden vazgeçmem gerekiyorsa
Sevdamı yüreğime gömüp
Karşılık bulmamış aşkın
Yenileni hatta kaçanı olup
Senden belki de bu hayattan
Onurumla çekiliyorum.

Ünal Türkoğlu

Ödünç Yaşam

Çaresizliğin pençesine düştüğümde
Kuytularda saklandım
Bekledim sessizce ecel gelsin diye
Kurtuluşumdur, kaçışımdır yaşamadığım hayattan

Yüreğim yetmedi de seni sevmeye
Tüketirken sevgimi bir başıma
Susuyorum, susturuyorum yüreğimi
Ağlamaksa kaçışım oluyor

Mutluluk çaresizliğime çare olsa
Yine de kilitlerim tüm kapıları
Yeter ki sessizlik olsun
Yeter ki yüreğim huzurla dolsun

Kaçıyorum kavgalardan,
Gücüm tükendi de mücadelelerden
Yüreğimi söküp atmak
Yüreksiz kalıp öylesine yaşamak istiyorum

Huzuru bulacaksam
Ölüm girsin davetsizce,
Aşk çıkıp gitsin sessizce
Yanı başıma sokulan ecelden korkmuyorum
Geç kalmadan gelen ölümü bekliyorum

Her nefesim yük bana
Gülmeyi unuttum da
Mazim bile dert şimdi
Yaşarken ölümü tattım ben

Yaşamadığım hayatta
Saatler ilerlemeden
Ödünç aldığım yaşamın
Borcunu ödemedem
Ecelin saati gelse
Beni alıp götürürse

Ünal Türkoğlu

Öğrenemedin

Gülmek için, karanlığı aydınlatmayı
Yağan yağmurda gözyaşlarımı saklamayı
Gelmeyecek vuslatı, uğurlamayı
Öğrenemedim seni unutmayı

Sevdanın izleri silinmez durur gözümde
Yaşarken pranganın esaretinde
Şevdaya yabancı bu şehirde
Öğrenemedim sensiz yaşamayı

Kayboldu nefesim nefesinde
Uzaktasın, yaşarken yüreğimde
Korkma tutsak ettiysem de
Öğrenemedim seni özgür bırakmayı

Biliyorum katilim olacaksın
Şon nefesimi vermeden bende solmayacaksın
Öğrenemedim, seni unutup yok saymayı
Öğrenemedin, aşka inanıp sevmeyi

Ünal Türkoğlu

Öksüz Bırakıp Da Gidiyorsun

Sen gidiyorsun
Bu şehri, bu şehrin parklarını, ormanlarını
Akasya ağacımızı, sokaklarımızı
Öksüz bırakıp da gidiyorsun

Sen gidiyorsun
Buluşma saatlerimizi, yalanlarımızı
Kavgalarımızı, kaçışlarımızı
Gülmelerimizi, dedikodularımızı
Öksüz bırakıp da gidiyorsun

Sen gidiyorsun
Aklımı, yüreğimi
Sevgimi, aşkı
Heyecanımı, nefretimi
Öksüz bırakıp da gidiyorsun

Sen gidiyorsun
Hasret dolu, özlem dolu
Karanlık sokakların ortasında
Sevgi solunmayan bu şehirde
Beni öksüz bırakıp da gidiyorsun

Bir adam bırakıyorsun ardında;
Yıkılmış, acınası, yapayalnız

Bir sevda bırakıyorsun ardında;
Yaşanmamış, yarım kalmış
Adı aşk hikayesi olan bir sevda

Sen giderken ardında
Hayalet bir şehir
Yıkılmış bir adam
Yaşanmamış bir sevda,
Bırakıp da gidiyorsun

Ünal Türkoğlu

Öleceğimi Bilsem

Unuttum artık gözlerinin rengini
Bana bakıp da tatlı gülümseyişini
Şenden öğrenmiştim sevmeyi
Öleceğimi bilsem de sevmeyeceğim seni

Mevsimlik güllerin hangisi idin
Benim sana yalvarmayacağımı bilmez miydin?
Kalbinden söküp atacağını sanmazdım
Öleceğimi bilsem de sevmeyeceğim seni

Aşık olmam, umut vermem gayri kimseye
Sen benim aşkımın ilk ve son kadını
Anlayacaksın bir gün beni sevdiğini
O an öleceğimi bilsem de sevmeyeceğim seni

Ünal Türkoğlu

Ölmeden Bilecek

Beni bırakıp sonsuzluğunda
Gitsen de bir ömür boyu,
kalacaksın yüreğimde.
Son kez elveda derken
Bu aşkı da al götür beraberinde

Ve ben

Masmavi gökyüzü, yemyeşil yer
Karanlıkların ardına gizlenirken
Ben bir daha asla gülmeyeceğim
Ne olursa olsun
Ben seni hiç kaybetmemişçesine
İçerek kendimden geçerek
Hayalinle sevişeceğim
Ayılmadığım gün hep benimsin
Yanılorda ayılırsam
İşte o zaman seni kaybettiğimin farkına varırım.
Bir gün bir şişesin yanı başında
Bir adam bulacaklar
Adını bile bilmeyecekler
Boş bir mezara koyacaklar
Ama mezarına gelecek bir sevdiği olmayacak
Çünkü yaşarken kaybettiğini
Mezarına bir demet papatya getirilmeyeceğini
Ölmeden çok önce bilecek

Ünal Türkoğlu

Ölsün Öksüz Sevdalar

Aşka susamışlığında bu deli gönlün
Bir bakarsın aşkın sahnesinde
Yalan dünya kocaman bir sahneymiş de
Yaşanan büyük aşkın oyununa
Yine de tutulursun kara bir sevdaya

Başlamıştır bir kez kovalamaca
Oyun mu, aşk mı uğraşsın anlamaya
Bilemezsin, işte o an korkarsın yaşamaya
Kaçmalar başlar bazen sen, bazen O

Tılsımı mı bozuluyor bu aşkın?
Diye sormaya başlarsın
Halbuki hala onu aklına sorarken
Heyecanlanırsın da başlarsın ağlamaya

Yine de sahne karışmıştır bir kere
Aşkı oynayanlardan çok
Aşkı ağlatanlar rol çalmıştır
Aşkı oynayanlarda yok aslında kabahat
Senaryo yaşanacak aşkı değil maziyi anlatıyormuş

Mazi meğer ne kötü bir yaraymış
Tertemiz aşkı yaşamaya kalkan bedenlerde

Oyun durdu, sahne yıkılıp viran olmakta
Oyuncular sağa sola kaçışmakta
Anlamsızlığında oyunun
Geriye bir tek öksüz sevdamız kalmakta

Öyleyse yıkılsın aşk sahneleri
Ölsün öksüz sevdalar

Ünal Türkoğlu

Ölüm Gelsin

Vuslata erişmemiz imkansızsa
Vurun yüreğime prangalar eskisin
Kavuşmamız hayalse
Çağırın bana ölüm gelsin

Hiç olmadığım kadar sakınım bu gece
Fırtına öncesi sessizliği yaşıyorum
Biliyorum esiri olacağım duygularımın korkuyorum
Belki kıyamet kopacak, deli gönlüme set vurulmayacak

Her şey kırılacak, herkes yıkılacak
Sorgusuz-sualsiz yaşamının bir bedeli olacak
Sıratın köprüsü de kurulsa
Benim terazimden hiç kaçış olmayacak

Ünal Türkoğlu

Ölüm Hali

Bu kentte ne sevdik, ne de sevildik
Yarı ölümdü, uyku halimiz
Bir gün güldük, çokça öldük
Mutluluk haramdı, bu sokaklarda

Kaldırımlarında bin bir tuzak
Mutsuzluk soluyor, toprağı, havası
Nedensiz cezalandırılmış da ruhu tutsak
Bu şehir hiç gülmedi, gülmeyecek

Gökyüzü maviyi unuttu, karanlığa gelinlik
Kentimde kuşlar uçmaz, çiçekler açmaz oldu
Sevmek güzel deyip hayal kurdurdular
Mutluluk buysa saydır esamisine

Ünal Türkoğlu

Ölümü Özlemişim

Geçiyorum bu hayattan
Hiç yaşamamışçasına
Hiç doğmamışçasına
Bomboş bir hayatın içindeyim
Farkındayım biliyorum
Korkarak nefes alıp duruyorum
Ne gülen bir gözüm var
Ne de kahkahaya yatkın bir yüreğim
Umutsuzluğu yol arkadaşım yaptım da
Hoyratca yaşamaktayım
Hor gördün üç,beş günü
Zindanı yaşatmaksam amacın
Bilki zindanı yaşamaktayım
Ölümse yanıbaşımdaya soluklanmakta
Nefret ettiğin yüreğime
Bir kez olsun sevgiyi tattırmadın
Kayıp yaşamımı kurtarmak için
Dünyaya karşı yürürken
Çoktan kaybetmişimde bu savaşı
Gitmeyi becerememişim yaşamdan
Kalplerde gezmeye yüzüm yok
"Gel" diyen olsa
Ölümdür ancak,beni çağıracak
Korkum yok ölüm senden
Öylesine kopmuşum ki yaşamdan
Eziyet geliyor nefes alıp vermem
Ölümü özlemişim
Bekletme gel,
Yolunu gözlemekteyim

Ünal Türkoğlu

Ölümü Seçtim

Rüzgârlarda bıraktım seni
Kokunu bana getirirler diye
Kaç gece, bilmem kaç gece
Kokunu getiren rüzgârlara
Yenik düşüp ayazında üşüttüm
Sen bilemezsin kadınım
Ben seni koklayabilmek için,
Ölümü seçtim.

Ünal Türkoğlu

Öpsün Rüzgarlar

Tutsağı olduğum gönlünün penceresinden
Beni görmediğin gözlerin gibi bakıyorum
Özgürce kanat çırpıyor gökyüzünde kuşlar
Belki aşktan bihaber, kıskanıyorum

Kuşlarda hapsolür, düşmüşse zalimin eline
Üzölmeyin kafesteki kuşlar aynı kaderi yaşıyoruz
Sen diyorsun özgürlük, ben diyorum tut ellerimi
Yorgun akşamlarda, susturdum yüreğimi

Hiç bakmasaydım gözlerine, düşmezdin aklıma
Bir görüşte bahar gelmezdi gülmeseydin yüzüme
Bakire dudakların kahkahalar doğururken
Ahtın mı var, bin parçaya bölüp öldürmeye

Zehir versen kanıp, bal şerbeti diye içirim
Sakin yalan söyleme hazırım inanmaya
Sus artık mühürlensin dudakların
Vazgeçtin benden, ben nasıl vazgeçerim senden

Bir yanım zemheri ayazı, bir yanım bahar çiçekleri
Bense aşka inanan uslanmaz bir deli
Bırak özgürce dalgalansın saçların
Bana yar olmadı, öpsün rüzgarlar

Ünal Türkoğlu

Öylece Çekip Gidiyorum

Baharı getiren kokuna kandım
Sıcacık gülüşüne yandım
Ne kalbime gem vurabildim
Ne de aklıma söz geçirebildim
Seni öylece sevdim

Haykırdım duymazlıktan geldin
Sevdim dedim vurdumduymaz oldun
Rüyalarım girip uykumu bozdun
Veda busesini bile çok görüp
Öylece çekip gittin

Şimdi susuyorum, hatta hiç konuşmuyorum
Sanma ki, söyleyecek sözüm
Yüzüne bakacak gözüm
İçime çekecek nefesim kalmadı
Şimdi sıra bende, öylece çekip gidiyorum

Dün bugünden, bugün yarından habersiz
Sen bende, ben sende sevgisiz
Bugün anladım ki,
Sararan her yaprak düşer ya
Sende düşmüşsün meğer benden.

Ünal Türkoğlu

Öylesine Seviyorum (!)

Senin beni sevmeni seviyorum
Gözlerime ıslak bakışını
Yüreğime demir atışını
Aklıma hükmedişini seviyorum

Elimi tutuşunu
Dudaklarıma dokunuşunu
Gözyaşlarımı silişini
Aklımı başımdan alışını seviyorum

Buram buram özletmeni
Sana kavuşma saatlerinde
Yüreğimi pır pır attırışını
Aklımdan gitmeyişini seviyorum

Vuslatın habercisi kokunu
Boynuma sarılıp öpüşünü
Suskun yüreğimi uyandırışını
Beni delicesine sevmeni seviyorum

Aşkî dudaklarımda buluşunu
Beni bulutlara uçuruşunu
Ağlarken bile gülerek bakışını
İçime hüznün verişini seviyorum

Ölümü kollarımda arayışını
Beni karşılıksız sevişini
Hiç gitmeden kalbimde kalışını seviyorum
Oysa ben seni öylesine(!) seviyorum

Ünal Türkoğlu

Platonik Sevecektim

Hatırlıyorum o ilk günü
Sen farkında değildin
Ben sana bakmaktaydım
Yüzün ışık saçıyor
Gözlerinse gülüyor
Benimse yüzüm kızarıyor
Utaniyor, kaçıyor
Bakışmaya korkuyordum
Hiç söylemeyecektim
Sen hiç bilmeyecektin
Ben seni hep platonik sevecektim

Ünal Türkoğlu

Razıyım Ben

Sevmek için baktığımda
Sen yoksan eğer yanımda
Bana kızgın ve küskünsen
Cezamı çekmeye razıyım ben

Sevgime katlanamamışsan
Beni hala anlamamışsan
Geçmişini yaşanmamış saymazsan
Cezamı çekmeye razıyım ben

Vurup vurup gidiyorsan
Umutlarımı birer birer siliyorsan
Sevgime hala inanmıyorsan
Cezamı çekmeye razıyım ben

Ünal Türkoğlu

Sadece İki Kelime

Gündüz karanlığa kavuştu
Sense çıkmıyorsun aklımdan
Ağzım kurudu
Seni seviyorum demekten

Gözüm kapanmıyor
Tutturmuşum yanık bir türkü
Karışır feryadım karanlığa
Duyamazsın sen

Bir sabah, bir sabahta seninle uyanmak
Uzaklarda da olsan sesini duyarak
Aklımla başlamak istiyorum
Yeni güne

Yine uykusuz bir gecenin sabahında
Uykusuz gördüğüm rüyanın
Çaresizliği ile başlıyorum
Sensiz güne

Zırhlarını kuşanmadan bir kez
Öylece çıkiver karşıma
Rahatça söyleyeyim
Seni seviyorum

Anlatsanda uzun uzun
Hiç birini anlamaz yüreğim
Duymak istediğim senden

Sadece iki kelime

Seni seviyorum

Sende susmasan:

“Yalnız değilsin yürüdüğün yolda

Duyguların karşılıksız değil

Bende seni seviyorum”

diye haykırabilsen.

Ünal Türkoğlu

Saklayamadığım Gözyaşlarım

Sahipsiz gözlerim var benim
Kahkahanın en derininde
Bıçak saplanınca yüreğime
Nedensiz(!) dökülür gözyaşlarım

Yürekten bağırır bir ses,
Ya sapla hançeri, ya dursun yaşam
Geldi mi sevdaya biçilen zaman
Benden yana her fedakarlık tamam

Açılır sandığım tüm kapılar kapanır
Ünal kahpe bir hayata nasıl katlanır
Bazen de hayata gıcıklık olsun diye
Yaşarken mezar kazılır

Ünal Türkoğlu

Sana Geliyorum

Yamaçların bir esintisiyim
Sana gelmek istiyorum
Yüzüm var mı onu da bilmiyorum
Olsun ben sende esmeyi seviyorum

Şenin olmadığı cennette
İnan yüzüm hiç gülmüyor
Yaşatmadın, bitti baharımız
Şimdi sensiz hazanlardayım

Bekle beni gülen gözlerinle
Elaların da kaybolmaya,
Ellerimi hiç bırakmadan,
Bir ömür boyu tutmaya,
Aklımı bırakıp, yüreğimle,
Seni sevmeye geliyorum

Her acıyı içime attımda,
Benim olman için,
Son bir kez daha umutsuzca
Aşkını dilenmeye geliyorum.

Ünal Türkoğlu

Sarımsaklı Aşk – Berduşname Rûcuları

Düşler sokağında doğdum
Balık burcuna kondum
Baharda sana aşık oldum
Senin uğruna canımı ortaya koydum

Akasya ağacına sırtımı yasladım
Buram buram seni özledim
Kokun karıştı nergislere, papatyalara
Ben yalnızca Yabançiçeğinin kokusunu düşledim

Karıncalar çalışıyor sen misali
Bense gırgırındayım ateşböceği timsali
Arabayla gezerken yüz seksenlere vurdurmaktasın ibreyi
Hiç kaçırmam yanımdan teğet geçen güzeli

Bende aşktan yana hastalık çoktu
Yatak, yorgan terimden koktu
Benim senden önce derdim yoktu
Bu aralar çok sarımsak yedim
Sigaradan değil ağzım sarımsaktan koktu

Denizli, Başkarcı'da yeşillikler ne de hoş
Haydi durma sende mangal keyfine koş
Hayat yaşanıyorsa mangalsız bence boş
Haydi çocuğum durma sende oyunla coş

Pembeli kız sen ne de güzelsin öyle
Ne olur kırma benim içinde bir türkü söyle
Sen kalbini ferah, aklını serin eyle
Ben yaşadıkça aşkımız sürüp gider hep böyle

Ünal Türkoğlu

Sen Benden Gidince

Sen benden gidince beni gülüyor mu sandın?
Nefes alıyorsam yaşıyor mu sandın?
Gelemiyorsam özlemiyor mu sandın?
Gözlerimden yaş akıyorsa ağlamıyor mu sandın?
Sen benden gidince yıkılmadığımı mı sandın?
Susuyorsam isyanın eşğinde olmadığımı mı sandın?
Çaresizsem, yıkılmaktaysam,
beni o kadar güçlü mü sandın?
Bedenim sensiz artık beni taşıyamıyorsa,
bunun suçlusu beni mi sandın?
Kimseyi sevmeyeceğime yemin ettiysem,
seni sevmeyi bırakacağımı mı sandın?
Seninle gezdiğimiz sokakları görünce,
yüreğimi susturabileceğimi mi sandın?
Sen benden gidince,
neden beni öldürdüğünü bilmezsin?
Neden yaşarken ölmüş cesedimi görmezsin?

Ünal Türkoğlu

Sen Gelmeyince

Bir hazan yeridir yüreğim
Deli rüzgar gibi eser durur
Ne senle sensizliğe alışabilir
Ne de yokluğuna katlanabilir
Saatler vuslatı vuruyor
Gözlerimse kapanmakta
Düşman kesiliyorum gözlerime
Kapansa çıkacaksın diye
Kaç gece bilmiyorum uykusuzluğum
Bense seni düşlemekteyim
Aydınlıklar alışmıyor yokluğuna
Karanlıklarsa bitmiyor
Susuyorum kalbime inat
Beklediğim sen gelmeyince
Ünal Türkoğlu

Sen Git Bu Gece

Dur, son bir kez kulak ver dinle;
Yaşadıklarımızı söylebilirsin
Yağmurda ıslanmamızı ıskalayabilirsin
Hatta birlikte gülmemizi, hüznümüzü

Ama unutma;
Yaşanacak güzel günleri yaşatmayıp,
Yanında zamanın su gibi aktığı,
Sarılıp ağlayacağın omuzumu,
Seni tamamlayandan gidiyorsun.

Şimdi tüm zamanlar senin
Sevmenin tadını yaşamadan
Bir dostuna sırrını vermeden
Seni aklında taşıyan biri olmadan
Çölde susuz kalmış ağaç gibi,
Bir başına sevgiye aç gidiyorsun.

Haydi git şimdi
Kalbini öksüzlüğe teslim edip,
Bir başına gün batımını izle
Aklın boş, yüreğin boş
Sanma ki mutlu olacaksın
Kaç gündüze, kaç geceye,
Tek başına sabredeceksin
Dön gel demem artık sana
Zaten bir olmamış kaderimiz

Ünal Türkoğlu

Sen Öğrettin

Yüreğimin kapısını açtım girmen için
Çok bekledim girmeden kaçıp gittin
Yabancı bir sözcükle konuşuyormuş gibi
Hep sağır dilsiz gibiydin

Sen gittin ben yıldızlara bakıp yolumu buldum
Sen gittin ben düşlerimle yaşamayı öğrendim
Ne anlatayım sana hasretimden
Korktuysan benim sevgimden

Kopardım bağımlı, kaldım dalsız, budaksız
Geceleri dört duvara sıkıştım kaldım çaresiz
Nefessiz kalıp ağlanacak halime gülmeyi
Kimseye yaslanmamayı ben senden öğrendim

Sevemedim, ne yağın yağmuru ne doğan güneşi
Acılarımı yorgan, düşlerimi yastık yapıp yatmayı
Her günü çileyle geçen günleri unutmayı
Ayakta durmayı ben senden öğrendim

Aklımla savaştım yüreğimle
İssiz kara gecelerin kuytusunda
Çölde bir yudum su gibi özlediğimde
Şeni içimde öldürmeyi ben senden öğrendim

Hiçbir şey umurumda değil
Ne gülün güzelliği ne çiçeğin kokusu
Ne de ıssız gecenin aydınlık sabahı
Ben sevmemeyi senden öğrendim

Ünal Türkoğlu

Senden Öğrendim Vazgeçmeyi

Bekliyorum gelişini, son bulsun gidişin
Tenim teninde kaybolup hasretine doysun
Yüreğin kör düğüm olsun da gidişin olmasın,
Gel, öyle gel ki, kumrular kıskansın

Bak geçiyor yıllar , saçlarına düşüyor aklar
Yıllar sevdami daha ne kadar saklar
Kızıl kanım damarımda sensiz neyi bekler
Gel, öyle gel ki, mutluluk andımız olsun

Ak düşmüş saçların savrulur rüzgârda
Deli gönlüm dolanır yüzüne düşmüş zülûflerde
Bırak gamzene kazayım mezarımı
Gel, öyle gel ki, kalbim sarayın olsun

Anladım boşa kürek çekmekmiş kaderim
Umurunda mı sağanak yağmurda ıslanayım
Olmayacak duaya niye âmin diyeyim
Gelsen de olur, gelmesen de

Deli tay gibi sana koştukça, sen kaçtın
Bende yoksan eğer, kaybolmayı seçtim
Başı sonu yorgunluksa bu aşkın
Gelsen de bir, gelmesen de

Yıkıp geçtin de yıkıldığım yerde mi kaldım
Gözyaşlarımla yıkayıp elemlerimi
Acılarıma gülüp yaşamayı
Ben, senden öğrendim vazgeçmeyi

Ünal Türkoğlu

Seni Çok Seviyorum

Sen gittin ya benden
Şiirlerim öksüz kaldı
Kelimelerim konuşmuyor
Şiirlerimse tek mısraya hapis
Seni çok seviyorum,

Ben sensiz yaşayamıyorum
Dağlara, taşlara haykırıyorum
Sayfalar, sayfalar dolusu
Seni çok özleyorum
Diye çaresizliği yazıyorum

Özledim sevdiğini söylemeni
Özledim saçlarına dokunmayı
Özledim nefesinin sıcaklığını
Özledim sıcacık kalbine sığınmayı

Gün karalar bağlama günüdür
Gün ağlama günüdür de ağlayamam
Göz yaşlarım kör düğümdür
Şimdi gülmekse bana çok yabancıdır.

Hiç kalkmamacasına
Çoktan yığılmıştım da yerlere
Senin için dik durmaktayım
Beni mutlu görebilmen için

Beni düşünecek vaktin olmasın
Yüreğin hep mutlulukla dolsun
Varlığım la mutlu edemedim
Yokluğum la mutlu olmanı dilerim

Ben sana bakmaya doyamazken
Şimdi bana yabancı oldun
Beni sakın düşünüp üzülme
Götür yüreğinde beni de gittiğin yere

Biliyorsun sevgili
Mutluysan mutlu olurum
Ağlıyorsan bende ağlarım
Yaşadığımız anılar gözünde canlandığında
İçin sızlayarak beni düşünüyorsan
Bu kalp bu bedende durdukça
Ben seni nasıl unutabilirim.

Ünal Türkoğlu

Seni Seviyorum Uleyn!

Ne sen bir goncasın
Ne ben şaibesiz, tertemizim
Ateşin yanmasa da
Kül olup savrulsan da
Olsun be !
Yine de seviyorum işte!

Yıldırım çaksa bedenime
Gök kubbe inse başıma
Demir set çekseler aramıza
Yine de söylüyorum
Seni seviyorum uleyn!

Ne korku dağlarım var
Nede sensizliğe bir inancım
Tut ki aşk yok, sen yoksun
Zindan var, ölüm var
Olsun !
Yine de seni seviyorum uleyn!

Sabrim taşıyor
Gürlerim dört bir yana
İstesem de vazgeçemem
Var mı daha ötesi?
Seni seviyorum uleyn!
Ünal Türkoğlu

Seni Sevmeyi Bırakıyorum

Bırakıyorum artık
Ne yalan sevdan umurumda
Ne sevebilme umudun
Bırakıyorum artık
Adı konmayan
Yaşanmamış ve yaşanmayacak
İçimdeki sevdanı
Seni sevmeyi bırakıyorum
Sigaramın ucundaki kül gibi
Bir gün düşeceğin Seni

sevmeyi bırakıyorum
Ne sevmeye ihtiyacım var
Ne de sevecek gücüm var
Öldürdün yaşanası güzellikleri
Söndürdün tutuşturduğun
Yüreğimdeki ateşi

Bırakıyorum artık seni
Yalan bakışlı gözlerine
Sevmeyi öğrenmemiş yüreğine
Anlat gidişimi anlat kayboluşumu
Uyandırdığın yüreğimi de alıp
Uyanmamak üzere gidiyorum
Seni sevmeyi bırakıyorum.

Ünal Türkoğlu

Senin Mevsimin Geçti

Ne olur sus, bu kez hiç konuşma
Vakti değil anlamsız sözlerin
Artık biliyorum konuşsan da
Mevsimin geçti, çoktan göç ettim senden

Zamanıma yazık ettin
Yalanlarına ortak ettin
Hiç birinin önemi yok inan bana
Ama aşka olan inancımı yerle bir ettin

Gücüm tükendi seni sevmekten
Artık vazgeçiyorum sana kanmaktan
Yalanmış meğer tüm sözlerin
Anladım ki bom boş bir yürekle geziyormuşsun

Seni seviyorum diye küçülmedim
Aldatıldım diye nefret etmedim(!)
Hayallerimi yıktınsa beni öldürmedin(!)
Bir yabancı gibi, umarsızca hayatımdan geçip gittin

Artık anılar içimi kanatmayacak
Uykularımı bölen hasretin olmayacak
Bu aşka gözyaşlarım akmayacak
Ve ben sensiz gülmeyi öğreneceğim

Nefretime yenik düşerek
Yaşanılanları ihanet sayıp
En saf, en temiz duygularıyla
Sana olan aşkım,
Sana söz, sana yemin
En büyük bedduam olacak

Ünal Türkoğlu

Senin Uğruna Ölmek Gibi

firariyim bugün
önce kalbimden
sonra kalbime sığdıramadığım senden
son fasıl bir şarkı oldun, düşmedin dilimden

önce yokluğumun haberini aldım
sonra senin yokluğunu anladım
demek ki, ben benden gittiğimde
virgül koymaya kıyamadığım
cümlemin, noktası oldun.

sonu değil elbet yolun
düşüp kalkacağız yıkılsak da yerden
bir adımla başlayacağız yeni baştan
düşeceğimizi bilsek de yürüyeceğiz yılmadan

ama bir vuslat var ki,
nefes alışım, nefessiz kalışım gibi
bir sevdam var ki,
ya sana kavuşmak
ya da senin uğruna ölmek gibi

Ünal Türkoğlu

Seninle Aldatıyorum

Odamdayım,
Elimde kâğıdım, kalemim
İsmi yazıyorum
Sonra üzerini karalıyorum
Sonra yeniden ismini yazıyorum
Yeniden üzerini karalıyorum
Ara sıra kalp çiziyorum
Solunda sen, sağında ben
Bir çarpı atıyorum
Olmadı kâğıdı buruşturup atıyorum
Yeni bir sayfa
Olmadı yeni bir sayfa daha
Bazen dalıp gidiyorum
Sigara yaktığında elimi,
Uyanıyorum...
Sonra bir sigara daha yakıyorum
Derin bir nefes
Seni içime çekermişçesine
Sayende tek dostumu da,
Seninle aldatıyorum
Odamda dolaşmaya başlıyorum
Pencereye doğru ilerleyerek
Saçmada olsa
Beni bekliyorsun kapımda
Gelmeyeceğimi bile bile(!)
Belki çok şey anlatacaksın
Beni çok sevdiğini, özlediğini
Hatta bensiz yapamadığını
Koşup boynuma sarılacağını
Sanki hissettiklerim gerçekmiş gibi
Hızla perdeyi açıyorum
Ne sen varsın, ne de hayalin
Ben seni hiç sevmedim ki (!)
Sadece seni unutmayı bilemedim.

Ünal Türkoğlu

Sensin

Sensin aklımı sarmalayan
Sensin ruhumu bedenine hapseden
Yıllar gelip geçti de
Bir kez olsun vazgeçmedim
Seni ölüncesine sevmekten
Sen nazlı yüreğimin, nazlı sevdaşı
Sen özümün söz dinlemeyen çağlayanı
Aşkım azalmadı, susmadı
Her gün sana daha da bağlandım
Aramıza denizler, dağlar girdi
Ayrılık ne çok kapımızı çaldı
Gün oldu yüreğim nefretle doldu
Gün oldu gözyaşlarım sel oldu
Yine de vazgeçip seni yüreğimden silmek
Aklımın köşesinden geçmedi
Seni hep öylece sevdim
Neden sevdim, niye sevdim
Hiç sormadım, sorgulamadım
Önemi de yoktu nedenlerin
Ben seni öylece sevdim
Sen hayat kaynağıydın
Sen yaşamımın tek anlamıydın
Ben seni mutlu olduğum için sevdim
Beni ağlatman için sevmedim

Ünal Türkoğlu

Sessiz ıgılık

Bir gemi kalkıyor bu limandan
Gözyaşları üstüne kurulmuş
Yüklenmiş tüm vefasızlığı, yolculuğu rotasız
İskelede sessiz ıgılığın resmi bir adam

Suçlusun!
Yüreğimi çaldığın günden beri,
Madem gidecektin,
Gelip hayallerimi yıkmayacaktın,

Suçlusun!
Yarınlarımı çalmaya geldiğin günden beri
Sana uğurlar olsun!
Ben gitmeye değil kalmaya geldim

Ünal Türkoğlu

Sıkarda Giderim

Git artık benden, dedin ya
İnanmam, yüreğinle konuşmadın
Vazgeçmedin biliyorum, yarınların vuslatından
Yoksa, başıma sıkar da giderim

Ben sana nasıl geldim, biliyorsun
Kocaman yüreğimi yükledim de sana
Nasıl giderim, alırdı başımı
İnansam sana, başıma sıkar da giderim

Gök kubbe şahit olsun bana
Seni bir gün bile unutursam cihanda
Allah en büyük belaları versin bana
Düşlerim olmasa sana, başıma sıkar da giderim

Seni beklemeye tahammülüm sınırsız da
Beni bir gün unutmaya yüz tutarsan
İnan, yine de unutup vazgeçmem senden
Gidersem sessiz olmaz gidişim, başıma sıkar da giderim

Beni unut deme, unutamam seni
Yüreğini körleyip, söndürme aşkın ateşini
İster her gün ağlatıp, kıvrandır yüreğimi
Ama, isteme benden gitmemi
Ben öylece çekip gitmem senden
Başıma sıkar da giderim

Ünal Türkoğlu

Sırılıklam

sırılıklam eden yağmura inat
sağanağın altında bir ben
birde içimde sen

göz yaşlarımın selinde sürüklenen
yağmur suları mı?
yoksa bitip tükenmez sandığım
sana olan sevdam mı?

sevgiye tutsaklıkta desen,
kıracağım yüreğindeki zincirleri,
o gün gökyüzünü gelinlik,
bulutları başına ta yapacağım.

Ünal Türkoğlu

Son Gemi

Ela gözlerin büyüledi de beni
Unutamadım bir zaman seni
Oysa seni yaşamayı seçmişken
Karardı dünyam, görmeden sabahı,

Baharı getirmeyen kokunu
Yaşamadığım beyhude düşleri
Maziye ait güzel günleri
Yem yaptım Martılara atıyorum

Seviyorum deme sakın bana,
Son gemi kalkarken limandan
Verdiğim sevgilerimi de alarak
Gidiyorum meçhule, bu limandan

Ünal Türkoğlu

Son Sözlerinle Vurduğun Yerdeyim

Gökyüzü unutmuş mavi giymeyi
Güneşin gidişine verince aklını
Karalara bürünmüş en sevdiği rengi unutup
Sen gidince anladım, maviymiş vuslatın rengi

Meğer zormuş sevdayı bulmak
Zormuş, fırtınalı günlerde sevdalı kalabilmek
Sen bulutlarla süslenmiş mavi gökyüzünü seyre dal
Ben tutsak akşamların esaretinde olayım

Bütün yaşanılanları unuttum
Dilinle yüreğimden vurup giderken
Kulaklarımda çınlıyor hala son sözlerin
Oysa dün şen kahkahaların gölgesinde uyumuştuk

Şimdi ayaklarıma prangalar vurulmuşçasına
Son sözlerinle vurduğun yerdeyim
Aşka dair, sana dair tüm bildiklerimi unuttum
Anladım ki, senle vuslat dünden kalan bir hayalmiş

Gün kararıp akşam olurken, doğuyor yıldızlar birer ikişer
Oysa söndü içimde, sana dair büyüttüğüm umutlar
Karanlıkta kalmasın diye söküp, gökyüzüne asacağım
Aşkımızın ebedi şahidi olarak kalsınlar

Taşıyamadık, ağırdı, zor geldi
Kaçmaktı kolayı, kolay olanı seçtik
Nedensiz tükettik, çaresiz bıraktık
İlkbaharı yaşayacakken aşk
Biz aşktan kaçıp, sonbaharı yaşamayı seçtik.

Ünal Türkoğlu

Sorma Halimi

Gülen yüzünle öldürdün beni, bilmem niye
Yedi düvel vuramamıştı sırtımı yere
İnanmam artık bir daha sana bile bile
Anla artık sorma halimi

Aşkına ateştim, kül oldum,
Yetmedi rüzgârında savrulduğum
Dinmez sandığım gözyaşlarım dindi
Anla artık sorma halimi

Kızgın değilim vefasız olsa da adın
Zaten yalnızlıktı doğarken adım
Şimdi sana çok uzaklardayım
Anla artık sorma halimi

Zehir katıp veda busene
Sızıp kalsaydım yatıp omuzuna
Gücenmezdim vefasızca gidişine
Anla artık sorma halimi

Oysa bir zamanlar saklımdaydın
Gitmektense ölüme kucak açardım
Şimdi ağaçtan düşen kuru yaprak gibiyim
Anla artık sorma halimi

Ünal Türkoğlu

Söndürmeli Bu Ateşi

Sakin bir deniz düşün
Gemi yok, sandal yok
Dalga yok, köpük yok
Bir taş at orta yerine
Uyansın bütün azameti ile
Önce kıyıları yalasın yavaş,yavaş
Sonra dalgalar başlasın
Hışımla kayaları vurmaya
Birde beni düşün
Yaprak kımıldamıyor dercesine
Ölü toprağına serilmiş
Boylu boyuna uzanmış,
İşte öyle bir ben düşün
Yüreğıme çakıl taşı attığın beni
Sensiz nefes alamayan
Hayalin gitmesin diye
Gözlerini kapamayan beni düşün...!
Birde sensiz beni düşün
Kalbimdeki ateşi düşün
Bir denizi düşün
Bir beni düşün
Yeter mi denizin suyu
İçimdeki yangını söndürmeye

Yüreğim yangın yeri
Cayır cayır yanan ben
Meziyetle seyreden sen

Son dileğimdir bu senden
Ya tut ellerimi çıkar beni
Bu yangın yerinden
Ya da sevmemeyi değil,
Nefret etmeyi öğret

Ünal Türkoğlu

Sözüm Var

Sevdiğime bir sözüm
Özümde durmadan yanan bir közüm
İki bedende bir çift ela gözüm
Mutluğa giden bir yol bulmaya sözüm var

Sırma saçların rüzgârla dans ederken
Nefreti unutturan yüreğinde
Bir ömür boyu kalmaya
Mutluğa giden bir yol bulmaya sözüm var

Şimdi bahar açtirdığın yüreğime
Güneş olup, beni ısıtmaya
Kuş olup uçmak isteyen yüreğimde
Bir ömür boyu kalıp,
Mutluluk gözyaşları döktürmeye sözün var

Sevdamla sarmaya
Gönlümü bir ömür boyu vermeye
Seni hiç tatmayacağın bir aşkla
Bir ömür boyu sevmeye sözüm var

Ünal Türkoğlu

Su Olmak

Bir nehirde su olmak isterdim
Kıvrıla kıvrıla kayıtsız yürürdüm
Umursamazdım kayalara çarpmışım
Akardım taşkın su gibi vuslata

Karlı dağlardan aşip da gelmişim
Yağmur yıkamış bedenimi damla damla
Kaçınıcı rüzgâr yaladı, okşar gibi başımı
Kandıramadı gökyüzünün kayıtsız mavisi

Bir sözüm var, yorgun düşen bedenime
Biri etmem iki, düşkünüm yalnızlığa
Gönül yarasını tanımıştım yıllar önce
Soyka yüreğimi, attım sevgisizliğin ilk kıvrımında

Güzergahım uzun, revanım yola gündüz gece
Hasret diyarını sularım, belki diner gözlerimin yaşı
Susup da gittim, almadım mazlumun ahını
Belki sevmeyi unuttuğumda yeniden başlarım gülmeye

Ünal Türkoğlu

Suçlu Muyum?

Söyle ey yar
Aklımı yenip
Yüreğime inandıysam
Suçlu muyum?

Baharı getiren kokuna kandıysam
Sevmemeye yeminliyken
Seni sevip, yeminimi bozdum diye
Söyle ey yar, suçlu muyum?

Yüreğim isyan edip seni sevdiyse
Dilim ihanet edip sevdami haykırıyorsa
Bense çaresizliğin pençesinde kıvranıyorsam
Söyle ey yar, suçlu muyum?

Ben seni öyle böyle sevmedim
Yüreğime sen geldiğinde
Doğan güneşe merhaba dedim diye
Söyle ey yar, suçlu muyum?

Sanma ki ben zincirlere mahkûm
Sense kuşlar kadar özgür
Ne ben pranga mahkûmuyum
Ne sen gökyüzüne kanat çırpın bir kuş

Sus deme sakın bana susamam
Her yanıma aşk örülmüş bir duvar
Acıyı bir defa da çektirip
Beni yokluğuna mahkûm ettin

Bin türlü mazeretle bozdun senli rüyamı
Bir kez olsun cesaret buldurmadın
Madem gidecektin, niye geldin
Mahşere kaldı senle vuslatım

Ben seni nasıl sevdim
Senin bunu bilmeye
Aşka hürmet etmeye
Gözyaşlarımı silmeye
Yetecek cesaretin mi var

Bilemezsin bir yürekte sevdalı kalmayı
Bilemezsin benim seni nasıl sevdiğimi
Ben sevdim mi adam gibi severim
Ben sevdim mi adam gibi birini severim.

Ünal Türkoğlu

Suçlusun

Ben mevsimdim, sen baharım
Bende kalmanı çok istedim, kaldırmadın
Anlamsız nedenlere sığınıp çekip gittin
Beni bir kez olsun güldürmedin, SUÇLUSUN!

Vuslata çaldığım aşk mayamı tutturmadın
Dünden bugüne zamanımı çaldın
Yarınlara beni düşman bırakıp da gittin
Bir gün olsun mutluluk yaşatmadın, SUÇLUSUN!

Riyaların üstüne, divane hayaller kurdurdun
Beni hiç umursamadın, hayallerimi soldurdun
Sen sevmeye değil, beni yıkıp gitmeye geldin
Bir kez olsun dönüp ardına bakmadın, SUÇLUSUN!

Bin bir yalanla kalbimi çaldın
Bin bir gözyaşlarıyla bırakıp gidiyorsun
Her nefes alışımda bir kez, bir kez daha öldürüyorsun
Bir gün olsun gözyaşlarımı silmedin, SUÇLUSUN!

Gün olur yaralarım sarılır, bende ki sen ölür
Yine de affetmem artık seni mahşere kadar
Bir yanım sen dese de bir yanım bedduamdır
İçimde nefret büyütmememe sebep sensin, SUÇLUSUN!

Ünal Türkoğlu

Suçlusun!-2

Sen baharımdın, ben tomurcuktum.
Gül olmayı çok istedim, öldürmadın
Sen bende, benden öteydin, ben sende tutsak
Sende kalmayı çok istedim, kaldırmadın, suçlusun!

İnadına kurban edip, bize yazık ettin
"Ben" dedin, beni hükümsüz saydın
Yetmedi, muradımı aldın, yerine imkânsızı bıraktın
Sevgi bahçesinin bahçivani sen, derlenecek çiçek ben oldum
Gül olmayı çok istedim öldürmadın, suçlusun!

Baharı yaşayacakken, sevginin ayazında bıraktın
Ben yalvardıkça sen yokuşa sürdün
Hazan yaprakları arasında yeminim var
Affetmem artık seni, suçlusun!

Derin uykuma dalıp, beni benden aldın
Mademki gidecektin, kapımı neden çaldın
Merak etme ben bana yakışanı yapıp
Seni suçlamaktan vazgeçiyorum
Ama sana dönmemeye yemin ediyorum.

Ünal Türkoğlu

Suçluyum Biliyorum

Bugün sensiz sendeyim
İlk kez gözlerine baktığım
Ellerini tutmak için, ellerimi uzattığım
Dut ağacının altındayım
Yüreğim yerinden çıkacaktı
Sana bakamıyor, konuşamıyor, utanıyordum
Şimdi bir ben, bir de dut ağacı kaldık
Sen yoksun ve ben yapayalnızım
Sığıyorum gözyaşlarıma
Dindirsin ıstıraplarımı diye
Ben ağlıyorum, gökyüzü ağlıyor
Kalbimse sensizliğinde
Hiç durmadan kanıyor
Şimdilerde hiç yüzüm gülmüyor
Yorgun aklımla hep seni düşünüyorum
Çölde kalmış Mecnun gibi
Bir avuç sevgini
Ellerinden yudumlamak için
Yollarını gözlüyorum

Suçluyum biliyorum
İdam fermanımı okuyorum
Ne olur ebedi yokluğunla cezalandırma
Bil ki seni ilk günkü kadar çok seviyor,
Senden beni af için bir yol bekliyorum

Ünal Türkoğlu

Sus Güzelim

Sus güzelim, konuşma
Aklım başımda değil
Bir sevdaya kapıldı, deli yüreğim
Serseri mayın gibi dolandır ortalıkta
Ne bitesi bir gönül oyunu
Ne kapısı aralanıp içine girilesi mutluluk oyunu
Sonu baştan yazılmış, dramın ta kendisi
Karmakarışık duyguların esaretinde
Bazen bir sessizlik eser
Bazen büyük fırtınalara ev sahibidir yüreğim
Ne yapsam, ne etsem, baştan sona çaresizlik
Yusuf düşmedi, benim düştüğüm kuyuya
Yusuf bir derde düştü, ben bin derde
Kavuşmamız imkânsız
Unutabilmem imkânsız
Ne bu yolun sonu var
Aslında ne de bir yol var
Her yer kara bir duman
Her düşünce çaresizlik
Her yer hasretlik
Bir gerçek var ki,
Seni dününden daha çok seviyorum.

Ünal Türkoğlu

Susarda Giderim

Kalbim ağlasa da
İnan ağlarken güler
Gülerken yıkıp geçerim
İnadım; aşım, suyumdur
Her acıya göğüs gerenimdir
Susmak gerektiğini bana öğretenimdir
Çukur olsa yüreğim kanatmaktan
Korkmam mutsuzluktan
Yeter ki inatlaşma olsun
Tek kelime bile etmeden susar
Her acıyı içime atar
Senden bile vazgeçer
Hiç yaşanmamış
Hiç tanışmamış gibi
Çeker giderim.
Yeter ki inatlaşma olsun
Sormadan, sorgulamadan
Hiç kendimi yormadan
Ardıma bile bakmadan
Yaşanılanları var saymadan
Susar, susar da giderim

Ünal Türkoğlu

Teneşir Taşı

Anlayamazsın,
Gökyüzüne olan düşkünlüğümü
Bulutları yorgan yapmazsam üşüdüğümü
Ellerim ayrılık kokarken
Dizlerimin bağının kopuşunu

Bilemezsin,
Sarayların viranem oluşunu
Hicranın karabasan olup uykularımı bölüşünü
Giyotine koyup boynumu vuruşunu
Sensiz her saniye, her salise nefessiz kalışımı

Hissedemezsin,
Anahtarını kaybetmiş kilit gibi
Kimsesiz bir başına çocuk kalışımı
Varlığı anlamsız çöldeki kum duruşumu
Günden güne eriyip yok oluşumu

Kırgınım,
Küskünüm,
Bir yanım meyhane,
Bir yanım musalla taşı
Sonum belli teneşir taşı.

Ünal Türkoğlu

Tik Tak

Aşk bir saattir
Her anın haberini verircesine tik tak
Gün olur zemberek kırılır
Zaman durur, kalbin atmaz tik tak
Zamana yenik düşer
Miadı dolmuştur ister at, ister yak
Bulutsuz gökyüzü altında
Senin yokluğunda, durmuştur zaman
Uykusuz olsan da en derin uykudan
Bir sabahta beni düşünerek uyanıver tik tak
Yalan olsun hasrete gebe ayrılığımız
Gözyaşıma eşlik edip gecenin sessizliğini bozar tik tak
Avareyim yokluğunda, Denizlim küskün bana
Peşimde yabancı sevdan durmaz seslenir tik tak
Sana sevdamin adıdır tik tak
Hiç durmaz atar kalbim tik tak
Sanma ki yüreğim bir gün susar atmaz tik tak

Ünal Türkoğlu

Tutsak Akşamlardayım

Tutsak akşamlardayım, başımda bir hüzün
Neden diye sormayın, ben gönül yaralıyım
Eskitemedim içimde seni, deli divaneyim
Dokunmayın bana aşka sürgünüm

Ey nazlı yârim, dilberim, yüreğimin yarası
Sen orada, ben burada yaralarımız hep kanayacak
Güneşimiz gecelerimizi sabaha döndürmeyecek
Bekleme boşuna bizim hiç sabahımız olmayacak

Bülbüller susacak, şehirler ağlayacak
Gelincikler boyun bükecek
Katran karası geceler tek sığınağımız olacak
Bekleme boşuna bizim hiç sabahımız olmayacak

Hayaline sarıldığımız mutluluk resimleri
Her gün biraz daha sararıp solacak
Bazen bir şiirde, bazen bir türküde buluşsak da
Bekleme boşuna bizim hiç sabahımız olmayacak

Bir gün yollarımız ağlamaktan yorgun şehre düşerse
Bil ki yüreğim yangın yerine dönecek
Anılar kurşun gibi seni aklıma sokarken
İşte o an yüreğim bayram edecek

Ünal Türkoğlu

Tutsan Ellerimi

Yuruldum, gözlerinden çıkan kurşuna
Öldürmedin, bıraktın can çekişmeye
Oysa, başlamamıştım seni sevmeye
Geldim sana, çaresizce tutuklu kalmaya

Görmesem katlanırdım yokluğuna
Şimdi ölürüm senin yoluna
Sen yürekten sevmesen de
Yemin ettim bir ömür sevmeye

Gülünce, yüzünde güller açan
Aşk olup, gönlüme taht kuran
Sensiz nefes almak haram olan
Geç olmadan yüreğinle beni sarsan

Ünal Türkoğlu

Uçurtmanın Ucundaki Aşk

Hayatın tam içindeyim
Hatta çok yol aldım
Umutla bekliyorum
Karşıma çıkacaksın biliyorum
Adına bazen Aysel, bazen Nalan desem de,
Beklediğim Yaban çiçeğidir.
Ve karşıma çıkarsın.
İşte o an yüreğim kanatlanıp mutluluktan uçar
O kadar uçar ki ayaklarım yere basmaz,
Hatta yere konmak aklımdan geçmez.
Oysa uçan yalnızca benim
İsterim ki birlikte uçalım.
Uçmasan da uçurtma yapsan,
yüklesen sevdalarını uçurtmaya
Bıraksan rüzgarın kollarına

Ünal Türkoğlu

Unut Deme Bana

Biliyor musun sevgili
Nereden bileceksin
Gökyüzünden kayan bir yıldız olduğumu
Yokluğunda benim ben olmadığımı

Ne gecemi biliyorum, ne gündüzümü
Hüznün bataklığında boğuluyorum
Bitsin bu çaresizlik, bitsin bu hasret
Ben sensiz nefes alamıyorum

Her köşe başında hançere sarılı anılar saklansa da
Uykularımı bölse de kâbuslar
Her acıya dayanırımda
Unut deme bana, nasıl unuturum seni

Yolun sonunda vuslat mı var?
Yoksa vuslata sıkılacak kurşun mu ...bilemiyorum
Hüznün bataklığından çıkıp yolumu bulamıyorum
Rüzgâra kapılıp savrulmaktan korkan yaprak gibi
Kuytuya saklanıp çürümekten korkuyorum.

Ünal Türkoğlu

Uyumak İstiyorum

Uzaklardan maziye ait bir şarkı
Alır seni bana getirir ya
Ne sen varsın yanımda
Ne senden kopabilmişimdir
Hüzün sarar yokluğunda yine beni
En sert esen rüzgârlara sarıldığımda
Savrulurum aşkın çaresizliğinde
Ateşten kızıl saçlarını tutabilmek için
Uzanırım bütün çaresizliğimle
Okyanusun ortasında
En çaresiz yalın halimle
Ölümün soğukluğu
Nefesimde dolaşırken
Tek sen varsın aklımda, yüreğimde
Rüzgâr sustuğunda
Şarkılarımız söylenmez olur
Anılar çok yorgunum çok
Rahat bırakın
Uyumak, uyumak istiyorum.

Ünal Türkoğlu

Üç Harf

seni sevmeyi ibadet bildim
yıkıp derbeder ettiğimde bile küsmedim
kalles hançerlere hedef yaptın da
yaralarımı dağlayıp, yine yoluna düştüm

meğer yılların ihanet çemberi daralmış
yar deyip ektiğim tohumlar, ayrılık biçmiş
rüzgarın savurduğu sevdamin tozuymuş
anladım ki, gün, geceye çoktan göçüp gitmiş

sende sevme yârim, sevilecek nem kaldı
farz et ki, toprak oldum, taş oldum
su olup, yolundan akıp gittim
yaşarken üç harf için, boşuna kürek çektim.

Ünal Türkoğlu

Ünal'ın Sol Göğsünde

Git diyemiyorum
Sana sevdami sunuyorum
Seviyorum ama haykiramıyorum
Yalnızca ağıtlarımdan bir demet verebiliyorum

Oysa yalnızlığı yaşamakmış kaderimiz
Günün birinde biter sanırdım sevgimiz
Meğer tüm hayatımızmış gözümüzü kör eden aşkımız
Şimdi bağbozumu hayatı yaşamaya mecbur bırakılmışız

Güneş doğup batacak, mevsimler dönüp dolaşacak
Yaşanmayan aşkımızın ne güneşi, ne mevsimi olacak
Bir tek sağanak yağmur gözyaşlarımıza yoldaşlık edecek
Sığıntısı olduğumuz bu şehir artık bizi güldürmeyecek

Zamana yenildik, aşka yenildik
Çok geç kaldık ateşten çıkmaya
Kor olup kavrulduk, kül olup savruluyoruz
Ayaza dayandık da rüzgâra kapıldık

Şimdi anlıyorum göçmen kuşları neden göç edermiş
Her mevsimde bir aşk yaşanırmış
Unutmak için de yollara düşülürmüş
Oysa ben takılıp kaldım, anılardan kaçamıyorum

Duysun Mecnun, anlasın Kerem
Hiç yaşanılmamış en büyük aşk
Masallarda, hikâyelerde değil
Ünal'ın sol göğsünde, yüreğinde
Denizli sokaklarında yaşanmış

Ünal Türkoğlu

Viraneyim

Desem ki; sen hiç sevmedin
Sevdayı hiç bilmeden geldin bana
Gönül soframda en güzel yere oturmuşken
Darmadağın bırakıp da gittin

Desem ki; çırılçıplak geldim sana
Yalanı olmayan kocaman sevdami yüklenerek
Bir çocuk saflığında yüreğinde güller açtırmaya
Kaçarken vuslatı sırtından hançerleyip
Anlamsız nedenlere sığınmayacaktın

Desem ki; sen cehaletin kuyusuna düşüp de geldin
Mademki tarifini bilmiyordun aşkın
Gönül soframa neden oturdun
Ben Kerem oldum, ama sen Aslı olamadın

Oysa öyle bir zamanda gelmiştin ki
mutluluğuma mutluluklar katmıştın
Ve öyle bir zamanda gidiyorsun ki,
ecelime davetiye veriyorsun

Ne sana kızıp vazgeçebildim
Ne de gönlüme, taht kurmana izin verdim
Öyle bir açmazdayım ki,
sana nasıl kapımı aralayıp buyur edeyim
Yüreğim, senin sevginle doluyken,
Ben bile dışarıda beklemekteyim

Senin gittiğin günden beri
Aşkın pazarında, altın kafeste hapisteyim
Gece alınır, gündüz satılırım
Senin yokluğunda; ben çok çaresiz,
bir o kadar da viraneyim.

Ünal Türkoğlu

Vurgunları Yaşattın

İnan ki son dönemeçteyim
Yolun sonu göründü
Vurgunları yaşattın
Failini sorgulamadım

Şimdi susarım içim kan ağlarken
Yüzümde güller açtırırım da yalandan
Hoşgörümde bitti-bitecek, sınırlar aşılsa
Önüm görünmez de her yer kara bir duman

Kan ter içinde kalırım da
Sen bunu nasıl bilmezsin
Beni yavaş yavaş tüketirken
Ne acılar çekerim bunu neden görmezsin?

Senin için bir kez daha ağlarken
Son kez bunu da sineme çekerken
Göz yaşlarımı silip seni düşlerken
Belki de seni unutmayı dilemekteyim.

(Aşk; yaşamın mabedidir.)

Ünal Türkoğlu

Vurma Kalbime Hançeri

Yaban Çiçeğim, gel bu gece öylece sar
Halim nicedir gel de bana sor
Bin bir parçayım, yüreğim ne halde gel de gör
Senle aşk yaşamak meğer ne zor
Vefa etmezsen, aşk beklemez kaçır
Boynu bükük sevdama kulun ağlar
İçimde kocaman yıkılmaz sevdan var
Her gün ağlattığın yüreğim için için yanar
Elvedalar karışır yüreğime
Alaca bulaca bir sevdaya döndü aşkımız
Kutsalı bitti, ezildi, yerlerde süründü
Gündüzler aşkımızın kapışması
Gecelerse aşkımızın sorgulaması
Bu aşkın sevabı, günahı tartılacak
İşte önümüzde sıratın köprüsü
Gözümü kapatsan da geçer giderim
Haklıyım alacaklıyım aşkın davasında
Yıkıldı kurduğumuz aşkın konağı
Çatırdılar arasında bitti bu aşkın masalı
Feryatlar sustu, bedenlerse ruhsuz
Aşkın alınır, satılır yanı kalmadı
Mutluluk olacakken aşkın yolu
Şimdi inler, cinler top oynar oldu

Yaban Çiçeğim, ne senle olabilirim
Ne sensizliği yenebilirim
Çetindir, çilelidir aşkın yolu
Ahlayıp vahlamakla bitmez bu yolun sonu
Oynayalım şimdi yalnızlık oyunu
Dolduramadan, sindiremeden içime kokunu
Yine sen oldun kalbimin sızlatanı

Yaban çiçeğim, alma beni aşkın kiskacına
Vurma kalbime hançeri
Çaresiz bırakma özlemin sarmalında
Bırak yaşayayım aşkı, yaban çiçekleri arasında

Ünal Türkoğlu

Vurup Vurup Gitme

Yok sayma beni vuslata gün sayarken
Doruğunda yaşanacakken aşk
Vurup vurup gitme sormadan, sorgulamadan
Anlaşılmaz değilim sandığın gibi ben
Apaçık, çırılçıplak karşıdayım işte
Dokunduruşların kanımı dondururken
Suskunluğunla eceli çağirtma bana

İnan kalkarım bir gün
Düşürdüğün yerden
Çare olmadığın çaresizliğimi
Bitiririm yüreğimden
Kan çeker, kan düşer, akarda akar
Yakılmışlığım, yıkılmışlığım gün olur biter
İçimden sevdan bile çıkar gider
Sen kalırsın bir tek geriye
Sevdamdan sana bir nefes/im bile kalmaz

Gel desen, dön desen gelemem
Bil ki senden çok uzaklardayım
Oysa bugün doğum günümüz
Tutacakken ellerimi
Ayakların vedaya yürüdü
Şimdi masalını dinliyorum
Gözyaşları eşliğinde aşkımızın

Bekliyorum, susamışlığımda aşkına,
Bekliyorum pencere başında
Günler, geceler boyu, kör bir ışık
Kör bir ışık, sızıp içeri doğacak,
Sen bana, sen Ünal'a, döneceksin diye.

Sen aydınlığı ayaklar altına alırken,
soyarım karanlığı, sana inat.
Yeter ki Yaban Çiçeğim güneşsiz kalıp solmasın.

Ünal Türkoğlu

Vuslatsızlığa Sürgün

Gökyüzü kutsarken özlemine
Çaresiz bir ayrılık
Aklım prangaya asılı
Yüzümde hüznün görülmemiş fasılı
Yollara dökülmüş kuru yapraklar
Kaldırımında geceye küsmüş ay ışığı
Ve biz Ayrıldık...

Oysa koşacaktık mutlu yarınlara
Yüreklerimiz öpüşürken
Bedenlerimiz ölümsüzleşecekti
Sevişecektik gözlerimizle

Aşka bakire yüreğin
Aşka yelken açtığında
Sen, şen kahkahalar atarken
Ben çoğaltacaktım sevgimizi
Zor olmamalıydı sevmek sevimlik
Şu yalan dünyada

Tabulara inandık!
Belki mutluluktan korktuk
Başaramadık!

Şimdi yüreğimde bir hüznün
Yanında, bana gülen gül yüzün
Unutulmuyor, yaşanacakken
Benden esirgediğin bir gülüşün

Hepsini, her şeyi unuttum
Bütün sözlerini attım aklımdan
Bende kalan,
Yüreğime çivi gibi çaktığın,
Sevdamı giyotine koyan o son sözün

Yıkılmak nedir bilir misin ey yar?
Sevda vurgunu yemediysen nereden bileceksin
Kalkmak istersin de neden kalkacağını bilemezsin
Sensiz yaşanacak bir hayat için mi?

Gece, gündüze,
Gündüz, geceye vurgun
Dün kayıp, yarınlar harapsa
Ben güneş olsam sen ay
Bir yanın hep karanlıkta kör kuyu

Ferhat olup deleydim dağları, varaydım Şirin'e
Tutmalıydım ellerini hiç bırakmadan
Çöllere meydan okuyup koşardım yanına
Ben Mecnuna, sen Leylaya nispettik

Olmadı, olduramadım
Sevda tanımamış yüreğine
Aşk ekip büyütemedim
Oysa ne zordur vuslat beklerken
Vuslatsızlığa sürgün olmak.

Ünal Türkoğlu

Yaban Çiçeğim

Gülüm kadar nurlu
Sevincim kadar umarlı
Ama yoksun yanımda
Bakamıyorum ne sağa ne sola
Yüreğim kıpırdamaz oldu
Zamansızlığın zamanında
Belki kevgire dönen
Yalnızlığımda zaman
Varsın böyle geçsin
Böyle bir hasret;
Yıkılmayacak kadar büyük
Yaşanmamışlığı kadar küçük
Neden sarılmak yok
Yürekler neden vahların
Yollarımıza kimler, neden çıkacak
Seni seviyorum Yaban çiçeğim
Sen aşkımın engeli bile olsan
Gönlümün kırında, tek güzel olansın
Avuçlarımı açıyorum
Kaçmasın diye sıkıldığım
Sen yoksun
Yüreğim burkuluyor
Zavallı gönlüm
Sen neredesin?

Ünal Türkoğlu

Yabancı Aşkım

Unuttun mu yeminimiz vardı
Bir ömür boyu sevmeye
Yalan mıydı sevgi gözyaşların
Hani hasretime dayanamayıp ağlardın
Ne çabuk unutuverdin bu aşkı
Vefasızmışsın anlamalıydım
Zaten ağlarken hiç güldürememiştin
Ben seni boş yere sevmişim
Şimdi yüreğimi alıp sensizliğe
Senin olmadığın adının anılmadığı
Nefesinin solunmadığı sevdalara gidiyorum
Belki seni unutmama vakit çok erken
Biliyorum silineceksin bu yürekten
Bir daha ebediyen düşmeyeceksin aklıma
Sen yalan aşkların oyuncağı olurken
Ben gerçek aşkı bulayacağım
Yorulup bana dönecek olursan
Anlayacaksın kalbimde sana yer olmadığını
Dönme istemem artık seni
Ve yalan sevdanı
Ve unut benim sana olan aşkı
Bundan sonra ne seni seveceğim
Ne de adını anacağım
Aklımdan anılarımızı bile sileceğim
Sen yüreğimden çoktan gitmişsin de
Bu şiir sana veda anısı kalmış
Hoşça kal yalan sevdam
Hoşça kal yabancı aşkı

Ünal Türkoğlu

Yalancı Ben

Yalan Söyledim
Sana karışmaya hakkım yok diyordum
Yeminimden dönüyorum
Seni senden bile kıskanıyorum

Yalan Söyledim
Mutlu ol yeter diyordum
Sözümden dönüyorum
Mutlu ol ama yalnız benimle ol

Yalan Söyledim
Seni ömür boyu seveceğim dedim
Andımı çiğniyorum
Seni ölünce de seveceğim

Yalan Söyledim
Seni seviyorum dedim
Sözümü geri alıyorum
Seni ölümüne seviyorum

Yalan Söyledim
Seni aldatmayacağım demiştim
Sözümü tutmuyorum
Seni her saniye seninle aldatıyorum.

Ünal Türkoğlu

Yalnızım

Yalnızım bu koca şehirde
Karanlığı çökünce akşamın
Aklım bile düşman kesilir ya bana
Unutmak isterken seni
Unutamam da sığınırım uykuya
Gözüm kapanır yoksundur bir süre
Huzurun eşiğindeyken rüyama girersin de
Karabasan olur;
gündüzlerim bir başka, gecelerim bir başka
Uykusuz gecenin sabahında
Sığınacak bir mevzu ararım
Unuturum da bir vakit
Sohbetinde konusu döner sana takılır
Meğer senden boşuna kaçmışım
Her şey sen olmuşsun da
Ben kendimi kandırırım
Bir ben mi yalnızım bu koca şehirde
Benim kadar koca şehir sende yalnızsın
Kime sığınalım sen yalnız, ben yalnız
Oysa sana sığınmak isterdim, sevdanın yokluğunda
Gel gidelim, kalsın yalan sevdalar ardımız sıra
Kirlenmesin sevdamız kalsın yüreğimizde
Yalan aşklar varsın aydınlıkta yaşansın
Yeter ki, dokunmasınlar bize
Kirlenmemiş, saf, yalan olmayan aşklar
Varsın karanlıkta yaşansın

Ünal Türkoğlu

Yanıyor Mektupların

Dumanı tütüyor
Yanıyor mektupların
Dumanı bitmeden bu aşkın
Kendimi de ateşlere atıp
Seni yakacağım
Bu aşk için, hiç ağlamamış
Seni gönlümün en güzel yerine koymamış gibi,
Seni unutmak için,
İçimdeki senden kurtulabilmek için
Kendimden bile vazgeçeceğim
Sonra bir rüzgar essin
Savursun bu aşkın küllerini de
Bir iz kalmasın bu aşktan geriye

Ünal Türkoğlu

Yeter Ki

Bu aşk, hepten mi yalandı?
Bana aşk diye zindanı yaşattın ya
Her şey film şeridi olmuştaki
Gözlerimin önünden gelip geçiyor

Ne çok yalanlara şahit oldum
Ne çok oyunlar oynandı da
Hiç birini unutamadım
Her birini yalan defterine yazdım

Şimdi çıkarıp bir bir okuyorum
Vurdun, yaraladın hepsine direndim
Her bir yalanını yüreğime yem yaptım da
Anlamak istemedim, sevgime yenik düştüm

Ben sustukça sen vurdun
Yüreğime yenik düşüp aklıma küstüm
Buna aşk deyip, deyip gülüp geçtim
Anlıyorum ben aşkı değil
Aşkın aptallığını seçtim

Perde açılın başlasın dramın oyunu
Nefretler konuşulsun sevgilerse sussun
Sevgim yok, saygım yok nefretimse bilsen ne büyük
Kaybeden yıkılın da kalkamasın yerden

İster sen kahpece vur ben düşeyim
İster ben vurayım sen düş

Yeter ki sonunda bir dram yaşansın
Yeter ki bu yalan aşk cezasız kalmasın
Yeter ki yanan yüreğim biraz olsun soğusun

Ünal Türkoğlu

Yeterdi Bana

Düş kurduracak kadar sevseydin beni
Çok değil uyuyana kadar olsa yeterdi
Ellerimi sımsıkı tutsaydın
Yağmurda ıslanana kadar olsa yeterdi

Başını göğsüme yaslayıp uyusaydın
Çok değil gün batımına kadar olsa yeterdi
Elalarınla gözlerime bakıp gülseydin
Çok değil gamzelerini görene kadar olsa yeterdi

Yorgunum aynı yastığa baş koyup uyusaydık
Çok değil sabaha kadar olsa yeterdi
Hüzünlüyüm bana sarılsan ben ağlasaydım
Çok değil ayaklarımız ıslanana kadar olsa yeterdi

Uykumu bölen hasretin olmasaydı
Yüreğime hüznü çöktürmesen yeterdi
Çaresizliğime çare olmadın da
Ateş olup yakmasaydın o da yeterdi

Uzaklardasın yanı başımda olsaydın
Çok değil mevsimler yeterdi
Hiç konuşmadan sırtını dönmeden
Çok değil bir ömür yanımda olsan yeterdi

Ünal Türkoğlu

Yıkılası Koca Şehir

Yıkılası bu koca şehrin her yanında anılar saklı
Nereye adım atsam gözlerim yaşlı
Hiç uğur getirmedi koca şehir
Neyim var, neyim yok elimden aldın

Sandım ki aşka yataklık edersin
Sandım ki aşığın derdinden anlarsın
Oysa tuzaklarla dolusun
Seninle savaşıcak gücüm kalmadı

Şimdi yapayalnızım, yıkılası bu koca şehirde
Pırıltısı sahte, güneşi yalan
Işığa aşık pervane gibiyim
Yavaş, yavaş öldüreceksin biliyorum

Sevdiğimi benden çaldın da
Kim kaldı şimdi geriye
Bir ben, bir de zalim sen
Sevdiğimse şimdi bana yaban.

Ünal Türkoğlu

Yıkılmayı Bekliyorum

Gün bitiyor
Akşam oluyor
Her şey kararıyor
Sen benden gidiyorsun
Ben vuslatı umutla beklerken
Bir kahpe sözün
Beni yıkmaya yetiyor
Ne denizin dalgası
Ne fırtınanın ayazı
İçimdeki yangını söndürmeye yetmiyor
Akşamdan başlayıp sabaha kadar
Hep seni özleyorum
Güneşle birlikte
Bir daha yüreğime doğar mısın?
Onu da bilmiyorum
Farkındayım, sen benden çoktan gittin
Şimdi ben uzatmaları oynuyor
Senden gelecek son darbeye
Yıkılacağım günü bekliyorum

Ünal Türkoğlu

Yokluğuna Katlanamam

Ben öyle sevdandayım ki
Sırılsıklam oldum hala ıslanıyorum
Sevgiye doymayı bilemedim
Durmadan kana kana içmek istiyorum

Ben öyle bir ateşteyim ki
İçimdeki yangını ateşinle söndürmekteyim
Ne çare ki başka bir yol bulamadım
Ancak ateşinle yanarak yaşıyorum

Yokluğuna katlanamam
Katlanamam da uykuya sığınırım
Sığınırım da acılarımı sustururum
Yoksa ben sensizliğe nasıl dayanırım

Ünal Türkoğlu

Yolcu Treni

İki bilet kes tek yönlü olsun
Yolcusu yalnız sen ve ben
Yolculuğumuz karanlık bir trende
Belki Işıksız bir vagona
Sevgisiz bakan gözlerine bakmadan
Gülmeyen yüzünü görmeden
Yolculuğumuzun sonunu bilmeden
Bir sen, bir ben mutluyduk ölmeden

Ünal Türkoğlu

Yüretimde Taş

Bir kere doğaydın bahar olup yüreğime
Yokluğunun tenhasında kalmazdım bir başıma
Denizlere sevdalanmaz koşardım yanına
Yorulur, durulur koşup sığınırdım sana

Gözümü kararttım ateşlere yürüyorum
Yanıp kül oldum daha nasıl yanayım
Gözlerimden prangaya vurulmuşum
Masum değilim elbet sende tutukluyum

Ne gülen gözlerinde ararım umut
Ne doğacak güneşten sorarım hesap
Nefsime kör ettim, yolum karanlık
Uzatmam ayrılığı, köprüleri yıkar giderim

Yaşanmamış günler yüretimde taş
Konuşulmayan sözcükler içimde ateş
Görüş gününe değil ayrılığa düşmüş baş
Biliyorum dönülmez yollarda yürüyorum

Ünal Türkoğlu

Yüzün Gülmeyecek

Yapayalnızım, köhnemiş yıkılası bu koca şehirde
Aklıma inat, yüreğimle savaşırım cephelerde
Bir ben uykusuzum, birde sokak lambaları
Sense yalan aşkının derin uykusunda
Bekleme boşuna, senin hiç sabahın olmayacak
El etek çekilip de aynaya baktığında
Bir sen birde pişmanlık dolu yalan aşkın kalacak
Pişmanlığın dudaklarından dökülürken
Senin için gün bitecek
Dakikalar yalan ömrünü çalarken
Saatlere tahammülün kalmayacak
Gideceksin ardında bir anı bile bırakmadan
Mutluluk doldurmadığın ruhun, uçamayacak gökyüzünde
Sürüneceksin yalanın bedelini ödeye, ödeye
Şimdi iyi bak, umarsız dolaştığın caddelere, sokaklara
Yarın geçeceksin aynı yollardan
Özgürlükten esaretine yolculuğun başlarken
Senin ruhun, hiç huzur bulmayacak
Yoksulun çaresi ağlamak, aşığın derdi söylemek
Oysa sen ağlasan da, söylesen de
Senin yüzün hiç gülmeyecek
Çaresizliğin kollarında kıvranırken
Bir yaban elini uzatır mı diye çok bekleyeceksin
Yalnızlığın uçurumundan aşağı düşerken
Bana söyleyecek kuru bir sözün bile olmayacak

Ünal Türkoğlu

Zaman

Yıllar geçiyor, hiç yorulmuyor
Aynaya zaman sorulmuyor
Görmek istersen bir bakış atman yetiyor
Ben daha çok yorulurken, yollarım kısalıyor

Son dönemece girdim, içimde bir sızı
Yeşermiyor ümitler, çoğu gitti kaldı azı
Unutmak istesem de çıkmıyor içimdeki acı
Susmuyor, durmuyor hep meydan okuyor

Biliyorum ben gideceğim, sen kalacaksın
Ben gittiğimde, benim için sende biteceksin
Ben olmasam da sen yoluna devam edeceksin
Bu da sana, zamana yenilgimiz olsun.

Ünal Türkoğlu